

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Pavly Kadlecové a Elišky Kirchnerové v hlavním líčení konaném dne **8. 6. 2023** v Českých Budějovicích

takto:

Obžalované

1. [REDACTED], narozená dne [REDACTED] v [REDACTED],
jednatelka společnosti „B“, trvale bytem [REDACTED], adresa pro doručování
[REDACTED], a
2. [REDACTED], narozená dne [REDACTED] v [REDACTED],
osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem [REDACTED], adresa pro
doručování [REDACTED],

uznávají se vinnými, že

1. obžalované [REDACTED] a [REDACTED] společně

v období od 7. 4. 2016 do 28. 8. 2020, v [REDACTED] případně jinde,

nejprve [REDACTED], jako statutární orgán společnosti „A“, se sídlem [REDACTED] č.p. [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED] v období od 6. 3. 2014 nejméně do 8. 9. 2019, fakticky však za společnost společně s [REDACTED] jednající nejméně do konce roku 2020,

podala dne **7. 4. 2016** prostřednictvím společnosti Regionální poradenské agentury s.r.o., IČO 26298163, sídlem Starobrněnská 690/20, 602 00 Brno, které udělila dne 23. 2. 2016 plnou moc, žádost o podporu na projekt "[REDACTED]" evidovanou pod registračním číslem projektu [REDACTED] z Operačního programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR (dále též jako „MMR ČR“) - Integrovaný regionální operační program z prioritní osy Zkvalitnění veřejných sociálních podniků, a to v rámci výzvy Sociální podnikání pro sociálně vyloučené lokality, kdy cílem sociálního podnikání bylo zaměstnávání a sociální začleňování osob znevýhodňovaných na trhu práce,

konkrétním předmětem dotačního projektu mělo být založení [REDACTED] za účelem výroby, prodeje vlastních parfémů a kosmetiky a realizace kurzů osobního rozvoje, zaměstnání 3 zaměstnanců ze skupiny opouštějící institucionální zařízení ze sociálně vyloučené lokality s cílem zapojit tyto osoby do samostatného života, kdy z poskytnutých dotačních prostředků mělo dojít k nákupu nemovitosti v katastrálním území [REDACTED] a přilehlých pozemků, zakoupení osobního automobilu a vybavení laboratoře,

v předloženém dotačním projektu však obžalovaná [REDACTED] v rozporu se skutečností při popisu rizik projektu uvedla k riziku nedostatku finančních prostředků na předfinancování, že žadatel disponuje v současné době dostatkem vlastních zdrojů, které jsou složeny jednak z vlastních zdrojů jednatelky společnosti ([REDACTED]), tak z dosavadních zisků podniku, a dále k riziku nedostupné kvalitní pracovní síly v době udržitelnosti, že cílová skupina je dostatečně rozsáhlá, byla navázána spolupráce se spolkem [REDACTED] a místně příslušnými dětskými domovy, které disponují velkým počtem zájemců o práci v sociálním podniku,

přičemž následně [REDACTED] po předchozí vzájemné dohodě a ve vzájemné součinnosti s [REDACTED], která byla jednatelkou společnosti „A“ v období od 1. 12. 2017 do 1. 9. 2018, v zjištěném úmyslu neoprávněně použít finanční prostředky ze strukturálních fondů Evropské unie (dále je "EU") na jiný než určený účel a neprovozovat deklarovanou podnikatelskou činnost,

- dne 24. 4. 2018 nechaly předložit první žádost o zjednodušenou platbu prostřednictvím monitorovacího systému MS2014+ na MMR ČR evidovanou pod č. j. [REDACTED], přičemž záměrně dotačnímu orgánu neuvedly níže specifikované skutečnosti a nepředložily příslušné doklady, kdy na základě této žádosti o zjednodušenou platbu MMR ČR dne 26. 6. 2018 vyplatilo první část dotace ze strukturálních fondů EU ve výši 2.465.000 Kč,

tyto finanční prostředky v celkové výši 1.950.000 Kč byly v období od 26. 6. 2018 do 11. 7. 2018 převedeny z bankovního účtu společnosti „A“ č. [REDACTED] na bankovní účet fyzické osoby [REDACTED] ([REDACTED]) č. [REDACTED], následně v období od 27. 6. 2018 do 17. 8. 2018 byly z bankovního účtu [REDACTED] převedeny finanční prostředky v celkové výši 684.000 Kč na bankovní účet fyzické osoby [REDACTED] č. [REDACTED] a dne 27. 6. 2018 z bankovního účtu [REDACTED] byly převedeny finanční prostředky ve výši 398.000 Kč na bankovní účet fyzické osoby [REDACTED] ([REDACTED]) č. [REDACTED],

- dne 29. 1. 2019 nechaly předložit druhou žádost o zjednodušenou platbu prostřednictvím monitorovacího systému MS2014+ na MMR ČR evidovanou pod č. j. [REDACTED], přičemž záměrně neuvedly níže specifikované skutečnosti a nepředložily příslušné doklady, kdy na základě této žádosti o zjednodušenou platbu MMR ČR dne 6. 5. 2019 vyplatilo druhou část dotace ze strukturálních fondů EU ve výši 658.778Kč,

tyto finanční prostředky v celkové výši 420.000 Kč byly dne 6. 5. 2019 převedeny z bankovního účtu společnosti „A“ na bankovní účty fyzické osoby [REDACTED] č. [REDACTED], dále finanční prostředky ve výši 200.000 Kč byly dne 7. 5. 2019 převedeny z bankovního účtu společnosti „A“ na bankovní účet společnosti „B“ č. [REDACTED], jejíž jednatelkou je [REDACTED],

kdy [REDACTED] a [REDACTED], mimo jiné,

- neuhradily z dotačních prostředků zcela nákup nemovitosti, ale se záměrem neoprávněně převést na třetí osobu nemovitost [REDACTED] č.p. [REDACTED], včetně přilehlých pozemků, na niž byla dotace poskytnuta, ze společnosti „A“ účelově vytvořily a zatajily poskytovateli dotace MMR ČR dokument „smlouva o zajišťovacím převodu práva, zajišťovací převod vlastnického práva k věci nemovité“ mezi společností „A“ a fyzickou osobou [REDACTED] ze dne 8. 12. 2017, který však jako podklad pro zápis vlastnického práva zaslaly na příslušný katastrální úřad až dne 8. 8. 2019, s právními účinky vkladu k témuž dni, čímž účelově bez souhlasu poskytovatele dotace vyvedly nemovitost na adresu [REDACTED] č.p. [REDACTED] s přilehlými pozemky ze společnosti „A“ a tuto převedly na fyzickou osobu [REDACTED], kdy o této skutečnosti MMR ČR nijak neinformovaly,
- neuhradily z dotačních prostředků zcela nákup osobního vozidla, ale se záměrem osobního neoprávněného prospěchu užívaly i po převodu společnosti „A“ na jinou osobu osobní vozidlo Hyundai i30, RZ: [REDACTED], VIN: [REDACTED], na které byla poskytnuta dotace odpovídající 85 % způsobilých výdajů ve výši 266.942,16 Kč z finančních prostředků EU, které bylo ještě profinancováno prostřednictvím úvěru č. [REDACTED] společností UniCredit Leasing CZ a.s., načež ještě jako jednatelky společnosti „A“ přestaly hradit měsíční splátky úvěru, kdy v důsledku této platební neschopnosti bylo vozidlo zajištěno společností UniCredit Leasing CZ a.s. a dne 29. 3. 2021 prodáno třetí osobě,
- neuhradily z dotačních prostředků zcela nákup vybavení laboratoře (extrakční kolona a zahušťovací kotel s příslušenstvím), na které byla poskytnuta dotace odpovídající 85 % způsobilých výdajů ve výši 374.836,40 Kč z finančních prostředků EU, které bylo ještě profinancováno prostřednictvím úvěru č. [REDACTED] společností UniCredit Leasing CZ a.s., to navíc nikdy nebylo využito k výrobě parfémů a kosmetiky společností „A“, načež jako jednatelky společnosti „A“ přestaly hradit měsíční splátky úvěru, proto vybavení laboratoře bylo touto úvěrující společností zajištěno a následně prodáno třetí osobě, čímž došlo k porušení Podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. [REDACTED] ze dne 27. 4. 2017, naposledy změněného Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2018 a to v části III bod 1.11. cit.: „Příjemce je povinen v době udržitelnosti zachovat majetek získaný, byť i částečně z dotace.“ a části III, bod 1.12. písm. a) cit.: „Po celou dobu realizace projektu a v době udržitelnosti příjemce nesmí bez předchozího souhlasu ŘOIROP majetek získaný, byť i částečně z dotace prodat, převést jinému subjektu.“, zároveň došlo k porušení Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, kapitola 20 – Udržitelnost, kdy konkrétní doba udržitelnosti projektu byla stanovena od 7. 6. 2019 do 7. 6. 2024,
- nepředložily povinnou zprávu o udržitelnosti č. 1 dotačního projektu společnosti „A“ na MMR ČR (termín zaslání do 19. 6. 2020),
čímž došlo k porušení podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace část III, bod 1.5 písm. c) cit.: „Zprávy o udržitelnosti projektu příjemce předkládá: Průběžnou zprávu o udržitelnosti projektu: každoročně po dobu 5 let, a to vždy do 10. pracovního dne po uplynutí dalšího roku od data zahájení doby udržitelnosti.“ Zároveň došlo k porušení Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, kapitola 20 – Udržitelnost, kdy doba udržitelnosti je do 7. 6. 2024,
- se záměrem neoprávněného použití finančních prostředků získaných z rozpočtu EU v období od 1. 1. 2015 do současné doby ve společnosti „A“ nikdy nezaměstnaly žádného zaměstnance, přestože se zavázaly při čerpání dotace zřídit 3 pracovní místa pro mladé lidi z dětských domovů ve vyloučené lokalitě,
čímž došlo k porušení Podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace část III bod 1.10 cit.: „Příjemce je povinen udržet indikátory po dobu pěti let od poslední platby příjemce, pokud je to z hlediska charakteru projektu možné.“, zároveň došlo k porušení Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, kapitola 20 - Udržitelnost a Specifických pravidel pro žadatele

a příjemce, kapitola 7 – Udržitelnost, kdy doba udržitelnosti je do 7. 6. 2024, přičemž následně za účelem neprovozovat deklarovanou podnikatelskou činnost, nezaměstnat zaměstnance a užít finanční prostředky získané z dotace na jiný než určený účel dne 8. 9. 2019 nechaly jako osoby fakticky ovládající převést obchodní podíl společnosti „A“ prostřednictvím [redacted] na nového společníka [redacted], s novým jednatelem [redacted], nar. [redacted], občana [redacted], tzv. „bílého koně“, kdy dokument o změně společníka a jednatele byl doručen na příslušný obchodní rejstřík vedený Krajským soudem v Českých Budějovicích až dne **28. 8. 2020** a od této doby je společnost zcela nekontaktní,

kdy v důsledku shora popsaného jednání [redacted] a [redacted] byla **Evropské unii**, zastoupené **Českou republikou - Ministerstvem financí**, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1, způsobena škoda v celkové výši **3.123.778,39 Kč**,

2. obžalovaná [redacted]

a) dne **26. 9. 2019** uzavřela smlouvu o úvěru [redacted] se společností Moneta Money Bank a.s., IČO 25672720, se sídlem Vyskočilova 1442/1b, 14028 Praha 4 – Michle, přičemž při sjednávání této smlouvy na částku ve výši 1.800.000 Kč předložila úvěrujícímu subjektu nepravdivé povinné dokumenty k úvěru, a to konkrétně

- v žádosti o poskytnutí úvěru pro fyzické osoby ze dne 2. 8. 2019 nepravdivě uvedla, že je zaměstnána ve společnosti „A“ na dobu neurčitou s hrubou měsíční mzdou ve výši 69.326 Kč a průměrnou čistou měsíční mzdou ve výši 49.819 Kč,
- v potvrzení zaměstnavatele o výši pracovního příjmu ze dne 5. 8. 2019 nepravdivě uvedla, že je zaměstnána od 1. 1. 2019 ve společnosti „A“ na dobu neurčitou na pozici projektové ředitelky s hrubou měsíční mzdou ve výši 69.326 Kč, průměrnou čistou měsíční mzdou ve výši 49.819 Kč a s průměrnou čistou měsíční mzdou za poslední tři měsíce (červen 2019 až srpen 2019) ve výši 59.578 Kč,

dále zatajila společnosti Moneta Money Bank a.s. informaci, že se jedná o nemovitost, na niž byla čerpána dotace z EU společností „A“, kdy do doby udržitelnosti (tj. do 7. 6. 2024) nesmí příjemce dotace bez předchozího souhlasu dotačního orgánu majetek získaný, byť i částečně z dotace prodat, převést jinému subjektu,

přičemž si byla plně vědoma, že ve společnosti „A“ nikdy nebyla zaměstnána a na základě těchto padělaných potvrzení a nepravdivých údajů o výši příjmu společnost **Moneta Money Bank a.s.** (generálie výše), jí vyplatila úvěr ve výši 1.800.000 Kč, který obžalovaná [redacted] včas a řádně splatila dne 23. 1. 2023, v důsledku čehož škoda poškozené společnosti nevznikla,

b) dne **15. 10. 2019** uzavřela prostřednictvím internetového bankovníctví zřízeného k jejímu bankovnímu účtu č. [redacted] úvěrovou smlouvu č. [redacted] „Dodatek číslo 6 k rámcové smlouvě číslo [redacted]“ se společností Air Bank a.s., IČO 29045371, sídlem Evropská 2690/17, 160 00 Praha 6, přičemž při sjednávání této smlouvy na částku ve výši 200.000 Kč předložila úvěrujícímu subjektu nepravdivé povinné dokumenty k úvěru, a to konkrétně

- dne 16. 10. 2019 zaslala nepravdivé potvrzení o výši příjmu, kde v rozporu se skutečností uvedla, že je zaměstnána od 1. 1. 2019 ve společnosti „A“, na dobu neurčitou s hrubou měsíční mzdou ve výši 64.000Kč a průměrnou čistou měsíční mzdou ve výši 45.931 Kč,

přičemž si byla plně vědoma, že ve společnosti nikdy nebyla zaměstnána a na základě tohoto padělaného a nepravdivého potvrzení o výši příjmu společnost **Air Bank a.s.** (generálie výše), jí dne 16. 10. 2019 vyplatila finanční prostředky na bankovní účet č. [redacted] úvěr ve výši 200.000 Kč, který obžalovaná [redacted] včas a řádně splatila dne 9. 3. 2023, v důsledku čehož škoda poškozené společnosti nevznikla,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

tedy

obžalovaná [REDACTED]

pod bodem 1.

společným úmyslným jednáním dvou osob v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje, podstatné údaje zamlčela a použila, v nikoli malém rozsahu, prostředky, získané účelovou dotací na jiný než určený účel, a způsobila takovým činem značnou škodu,

společným úmyslným jednáním dvou osob předložila nepravdivé doklady a zatajila podstatné doklady a údaje, a tím umožnila neoprávněné použití finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie a způsobila takovým činem značnou škodu,

obžalovaná [REDACTED]

pod bodem 1.

společným úmyslným jednáním dvou osob v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje, podstatné údaje zamlčela a použila, v nikoli malém rozsahu, prostředky, získané účelovou dotací na jiný než určený účel, a způsobila takovým činem značnou škodu,

společným úmyslným jednáním dvou osob předložila nepravdivé doklady a zatajila podstatné doklady a údaje, a tím umožnila neoprávněné použití finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie a způsobila takovým činem značnou škodu,

pod bodem 2.

při sjednání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje,

čímž spáchaly

obžalovaná [REDACTED]

pod bodem 1.

zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 2, odst., 5 písm. c) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2021, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaná [REDACTED]

pod bodem 1.

zločin dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 2, odst., 5 písm. c) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2021, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

pod bodem 2.

pokračující přečin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaná [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v délce **3 (tři) roky**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **5 (pět) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací a družstev, a to včetně jejich zastupování na základě plné moci a prokury, a dále i v zákazu čerpání dotací a subvencí na dobu **5 (pět) let**.

obžalovaná [REDAKCE]

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v délce **2 (dva) roky**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **3 (tři) roky**.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Skutkový stav v dané věci byl zjištěn z výpovědi obžalovaných u hlavního líčení, přičemž byly čteny rovněž části jejich výpovědi z přípravného řízení. V hlavním líčení byli dále vyslechnuti svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a současně byly podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čteny části protokolů o jejich dřívějších výpovědích. Se souhlasem stran byl čten podle § 211 odst. 1 trestního řádu protokol o výslechu svědka [REDAKCE]. Pro objasnění skutkového stavu byly neopominutelné také provedené listinné důkazy předložené stranám podle § 213 odst. 1 trestního řádu či čtené podle § 213 odst. 2 trestního řádu, jež jsou podrobněji konkretizovány níže.
3. Soud proto po provedení výše označených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

4. **Obžalovaná** [REDAKCE] (č. l. 1539-1545 trestního spisu) ke svým osobním a majetkovým poměrům v rámci výslechu v hlavním líčení uvedla, že příjem má ze společnosti „B“, a to na základě smlouvy o výkonu funkce jednatele. Ve společnosti [REDAKCE] nemá žádný příjem. Má dceru, která je plnoletá, v současnosti bydlí v [REDAKCE], do [REDAKCE] jezdí přibližně jednou ročně.
5. K samotné věci vypověděla, že v roce 2014 spolu s [REDAKCE] koupily již založenou společnost „A“. Hlavní činnost spočívala v oblasti personálního poradenství, kdy spolupracovaly se společností [REDAKCE] a hledaly klienty, u kterých se společně zabývaly revizí pracovních dokumentů a odměňovacími systémy zaměstnanců. [REDAKCE] otevřela centrum osobního rozvoje v [REDAKCE], organizovaly se tam semináře, jež realizovaly [REDAKCE] a [REDAKCE], prodávala se kosmetika a parfémy, které vyráběla [REDAKCE], byla odborníkem v oblasti parfémů a výroby přírodní kosmetiky. Následně chtěly obžalovaná [REDAKCE] a [REDAKCE] vyrábět vlastní řadu produktů. Za tímto účelem zahájily aktivity, v roce 2014 navštívily [REDAKCE], uvažovaly o pěstování bylin, jež by se k výrobě používaly, sháněly odborníky, kteří by se na výrobě podíleli. V průběhu uvedených aktivit skončila přibližně

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

po dvou letech spolupráce s [REDAKCE], obžalovaná zůstala na činnost sama bez znalosti odborné stránky, proto jako odborníka oslovila pana [REDAKCE]. S ním pokračovala v projektu, na který v roce 2016 zažádali o dotaci, plnili kroky, které měly směřovat k tomu, aby v případě poskytnutí dotace byli připraveni zahájit činnost. Poskytovateli dotace poslali seznam, co bude za dotační prostředky pořízeno a co bude výsledkem výroby. Pan [REDAKCE] připravil veškeré receptury na výrobu mýdel, šamponů a další kosmetiky, dělali výběrové řízení na dodavatele, aby se sehnal nejvhodnější výrobce se zaručenou kvalitou, připravovali e-shop. Obžalovaná se vyjádřila, že neví, proč uvedla dotačnímu orgánu informace, že disponujeme dostatkem vlastních zdrojů, nejspíš se jednalo o nepřesnou formulaci, kdy tím obžalovaná myslela, že má k dispozici dceřiny peníze, které považovala za vlastní. Obžalovaná neměla žádné vlastní zdroje, když potřebovala, dcera jí prostředky poskytla.

6. V dané době se obžalovaná seznámila s [REDAKCE], která měla ve společnosti [REDAKCE] na starosti mimo jiné dotační projekty. Domluvily se a [REDAKCE] pomáhala obžalované [REDAKCE] zejména s administrativní částí projektu. Podílela se na získávání zaměstnanců, komunikovala s úřady práce, s charitativními organizacemi, jednala s výrobcem ohledně vzorků kosmetiky, zajišťovala atesty, které byly potřebné pro úřady, řešila podmínky s hygienou a především se starala o komunikaci s agenturou RPA, s níž měla společnost „A“ uzavřenou smlouvu, na základě které agentura komunikovala s poskytovatelem dotace. Jednatelkou společnosti se stala proto, aby měla větší přehled o společnosti, neboť v ní měla své prostředky, a dále proto, že ve stanovách bylo zapsáno, že společnost má dva jednatele, jelikož paní [REDAKCE] skončila, agentura, která zajišťovala dotaci, je vyzvala k nápravě daného stavu. Změna stanov by stála peníze i čas. Jednatelkou následně přestala obžalovaná [REDAKCE] být na její přání.
7. Obžalovaná [REDAKCE] dále ve své výpovědi uvedla, že zájem o předmětné služby dovodila z celkové situace na trhu a dále na základě obratu v jejich prodejně kosmetiky a parfémů. V roce 2017 měli představu, kde se bude kosmetika prodávat, kdo je cílová skupina, měli odborníka, který by výrobu řídil a zabezpečil, měli prostor, avšak nemovitost v té době dosud nevlástnili. Bylo dohodnuto, že jakmile budou mít finance, nemovitost jim prodá pan [REDAKCE]. V době získávání dotace zatím nejednali s dětskými domovy, hlavní kroky se rozběhly až poté, co věděli, že prostředky získají. Dříve to nemělo smysl, jelikož v roce 2014 již dotace byla jednou zamítnuta. Obžalovaná měla představu, že když přijdou do jakéhokoliv dětského domova nabízet dětem zaměstnání, nebude v tom žádný problém. Zaměstnanců mělo být celkem pět, z toho tři z cílové skupiny, tedy děti odcházející z dětských domovů, a to na dobu jednoho až dvou roků, než se osoba, který opustí dětský domov, připraví na samostatný život. Tyto osoby se tam proto měly střídát. Dalšími dvěma zaměstnanci měli být pan [REDAKCE] jako odborník na výrobu a osoba, která by měla na starosti logistiku, zakázky, zákazníky a podobně.
8. Na jaře 2017 obdrželi rozhodnutí o poskytnutí dotace, hledali dodavatele, spolupracovníky, připravovali materiál, grafiku, jednali o recepturách. V září 2017 obdrželi oznámení o zahájení kontroly ze strany poskytovatele dotace, kontrola proběhla, v říjnu byl sepsán protokol z kontroly, ve kterém poskytovatel dotace konstatoval, že pro proplacení dotace je povinnost mít do konce roku 2017 předmětnou nemovitost ve vlastnictví. Nemovitost v obci [REDAKCE] obžalovaná využívala v minulosti asi 10 let. Využíval ji rovněž bratr obžalované, [REDAKCE], který platil nižší nájem, jelikož hradil náklady spojené s energiemi, které byly z tohoto důvodu vystaveny na něho. Vybrala ji jako vhodnou pro dotační projekt proto, že ji znala, prostory byly k dispozici, byly vhodné velikostí a jelikož plánovala mít zdravé bylinky z [REDAKCE], místní [REDAKCE], se kterým komunikovala, se do tohoto záměru hodil. Výroba byla plánovaná v suterénu, prostor nad suterénem byl vhodný na semináře a kurzy, které tam probíhaly ještě před požádáním dotace v letech 2015 až 2017, organizátorem byla společnost „A“, spolupracovala s lektory jógy a osobního rozvoje, kteří měli prostory v nájmu. Obžalovaná začala zajišťovat peníze, které by nákup nemovitosti před poskytnutím dotace předfinancovaly. Prostředky použité na nákup nemovitosti

byly získány formou půjček, a to 1,5 milionu Kč od [redacted] a jejích rodičů a dále 1,5 milionu Kč od dcery obžalované [redacted], [redacted], která dostala peníze od svého biologického otce [redacted], s nímž obžalovaná není v kontaktu. [redacted] figurovala ve společnosti jako společník, nevykonávala však ve společnosti nic, v té době byla studentkou a hlavním společníkem byla proto, že ji chtěla obžalovaná zaopatřit, kdyby se s ní v budoucnu něco stalo.

9. Smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva mezi společnostmi „A“ a [redacted] uzavřenou v roce 2017 nepovažovala obžalovaná [redacted] za smlouvu, která by řešila převod nemovitosti, ale vnímala ji jako zajišťovací instrument a určitou jistotu pro [redacted], neboť obžalovaná [redacted] půjčila nemalé prostředky a chtěla je nějakým způsobem zajistit. Obžalovaná [redacted] byla přesvědčená, že obžalované [redacted] budou její peníze a peníze jejích rodičů vráceny a nebude důvod smlouvu realizovat. Obžalovaná [redacted] uvedla, že podepisovala smlouvu o zřízení zástavního práva na nemovitosti v obci [redacted] pro [redacted] na 3 miliony Kč. Rovněž smlouva o zajišťovacím převodu uzavřenou se společností UniCredit vnímala obžalovaná [redacted] jako formu zajištění, nikoli jako převod.
10. V prosinci 2017 se společnost „A“ jako příjemce dotace stala vlastníkem nemovitosti, poté na jaře 2018 bylo požádáno o platbu první části dotace na nákup nemovitosti a peníze získané z dotace byly vráceny věřitelům, kteří poskytli prostředky na nákup. Obžalovaná přeposlala z účtu společnosti, ke kterému měla přístup ona, nikoli obžalovaná [redacted], peněžní prostředky ve výši přibližně 1 950 000 Kč zpět na účet [redacted] a z účtu [redacted] [redacted] byla částka přibližně 500 000 Kč přeposlána [redacted], tím byla splacena větší část dluhu, [redacted] byl zbytek hrazen ve splátkách. Část dotace zůstala na firemním účtu za účelem provozu. V žádosti o první platbu dotace bylo jako jediné číslo účtu příjemce uvedeno číslo účtu společnosti „A“. K čestnému prohlášení, ve kterém obžalovaná uvedla účet [redacted], se obžalovaná [redacted] vyjádřila, že společnost RPA požádala obžalovanou [redacted] o doplnění údaje o účtu, ze kterého se poslaly peníze na nákup nemovitosti. Peníze na účet prodávajícího nemovitosti se posílaly z účtu [redacted], proto obžalovaná [redacted] toto čestné prohlášení podepsala a doložila. Dále k tomu obžalovaná [redacted] vypověděla, že číslo účtu své dcery v čestném prohlášení uvedla za stejného důvodu jako to, že se její dcera stala společníkem, tedy pro případ, že kdyby se s obžalovanou do budoucna něco stalo, měla by dcera věci k dispozici. Obžalovaná [redacted] byla disponentem účtu [redacted], hradila z něj platby soukromé i firemní. Druhá část dotace byla použita na nákup technologie a auta, které stejně jako u nemovitosti nejdříve nakoupili a poté byly tyto věci proplaceny platbou z dotace. Prostředky na nákup získali částečně od [redacted] a částečně formou úvěrů od společnosti UniCredit. Úvěry následně přestali splácet, neboť již neměli finanční prostředky, zaplatili 9 splátek na automobil a 9 splátek na laboratorní vybavení. Vozidlo bylo užíváno do září 2019, i po převodu obchodního podílu na společnost [redacted], poté bylo odebráno leasingovou společností, taktéž technologie.
11. Obžalovaná [redacted] dále ve své výpovědi uvedla, že kroky, které směřovaly k realizaci projektu bylo nespočet a pracovalo se na tom denně. Za účelem realizace projektu jezdili po celé republice, sháněli suroviny, v průběhu roku 2018 jednali s dětskými domovy. Obžalovaná oslovila paní [redacted] z Dětského domova [redacted], jela za ní společně s [redacted] na konzultaci ohledně postupu při získávání dětí odcházejících z dětského domova za účelem zaměstnání v provozovně. Paní [redacted] jim doporučila věc řešit s [redacted], který byl ve [redacted]. [redacted] jim následně poskytl kontakty, nedoporučoval využívat spolupráce jiné než v okruhu daného místa, aby nebylo nutné řešit ubytování. Doporučil jim Dětský domov [redacted] a Dětský domov [redacted], avšak v době, kdy měla být výroba zahájena, tedy v létě 2019, nebyl v domovech nikdo, kdo by odcházel a připadal v úvahu jako adept na předmětné zaměstnání, s výjimkou jednoho chlapce z Dětského domova v [redacted], který měl na jaře 2019 maturovat, o práci měl zájem, avšak výroba se

nezahájila. Nabídku práce šířili rovněž přes úřady práce, inzerci a charitativní organizaci, avšak pracovníky odpovídající cílové skupině nenašli.

12. Kromě nemožnosti sehnat zaměstnance se objevil další problém, a to nezpůsobilost výrobních prostor. Výroba měla být zahájena v červnu 2019, půl roku před tím probíhala rekonstrukce, kterou stavební společnost předala jako dokončenou, avšak byla zcela nezdařilá. Rekonstrukci výrobních prostor měl na starosti pan [REDACTED], který se stavebníkem komunikoval. V nemovitosti byla obrovská vlhkost, již namontované technologie začaly rezivět, byla tam plíseň. Stavebníku panu [REDACTED] odmítli uhradit fakturu, jelikož věděl, že je nutno vlhkost odstranit kvůli vhodnosti pro sušení bylin, dali mu přiměřenou lhůtu na odstranění vad. Dále mezi nimi byla neshoda ohledně výše částky 650 000 Kč, kterou si pan [REDACTED] za práci vyfakturoval, jelikož byli dohodnuti na jiné výši. V létě 2019 přestal pan [REDACTED] komunikovat. Obžalovaná předpokládala, že se budou se stavební společností soudit či to řešit jiným způsobem, proto našla znalce, který potvrdil, že v dotčených prostorech není výroba možná, a dále uvedl, že plísně v nemovitosti jsou karcinogenní. Nemohli proto nikoho zaměstnat a byli bez peněz, k výrobě parfémů tedy nedošlo. Obžalovaná [REDACTED] stále věřila, že se najde nějaké řešení pro uskutečnění projektu.
13. V [REDACTED] neprobíhala pouze činnost výroby kosmetiky, ale byly tam i jiné činnosti již z minulosti, obžalovaná se bála, že projekt může být ohrožený kvůli nějakému nečekanému výsledku kontroly v souvislosti se zpochybňováním odběratelsko-dodavatelských vztahů, mohly tam být nějaké dluhy vůči finančnímu úřadu, nechtěla, aby takové věci souvisely s dotací. Z toho důvodu podali žádost poskytovali dotace na změnu v podobě vyčlenění aktivit, které se dotace týkají, včetně všech závazků, do jiného sociálního podniku, [REDACTED], který založili a ve kterém by činnost probíhala, byl by i vlastníkem nemovitosti. V [REDACTED] bylo stejné personální obsazení jako v [REDACTED], obžalovaná [REDACTED] byla jednatelkou, [REDACTED] byla společníkem. Dalším důvodem zmíněného vyčlenění činností byla snaha získat prostředky pro pokračování v projektu. Obžalovaná oslovila investora, kterému se však nelíbila varianta [REDACTED] s více aktivitami, chtěl novou společnost pouze s dotačním projektem, bez jiných činností a více účetnictví. Uvedená žádost na změnu byla zamítnuta.
14. Společnost „A“ měla pohledávky vůči společnosti [REDACTED], neboť společnost [REDACTED] neuhradila některé faktury v řádech sta tisíců korun za práci, kterou činila obžalovaná jménem společnosti „A“ v oblasti personálního poradenství pro společnost [REDACTED] na základě smlouvy o spolupráci. Od roku 2015 tato společnost vždy své závazky plnila a spolupráce fungovala, avšak následně o společnost [REDACTED] jako o klienta přišli, tudíž peníze, které se daly použít na provoz, již z této činnosti neměli. V případě uhrazení shora uvedených faktur by měl projekt dle obžalované ještě šanci. Část své pohledávky postoupila obžalovaná [REDACTED] obžalované [REDACTED], jelikož si myslela, že bude úspěšnější z důvodu delší spolupráce se společností [REDACTED]. Nejprve se pohledávky přibližně na začátku roku 2019 snažily vymáhat prostřednictvím právního zástupce [REDACTED], ale společnost [REDACTED], kterou zastupovala [REDACTED], nebyla ochotna se dohodnout. Poté obžalovaná [REDACTED] oslovila [REDACTED], který se zabývá vymáháním pohledávek, a nabídl mu k odkoupení pohledávky vůči společnosti [REDACTED]. [REDACTED] navrhl, aby jednání bylo co nejrychlejší a nejsnadnější, aby na něho obžalovaná převedla obchodní podíl a stal se společníkem v [REDACTED], v souvislosti s tím spolu podepsali smlouvu. [REDACTED] se měl zaměřit na vymáhání pohledávek, obžalované [REDACTED] udělil plnou moc k řešení dalších kroků, například měla na starost datovou schránku či účetnictví. Plnou moc měla rovněž obžalovaná [REDACTED], která věci vyřizovala, když nemohla obžalovaná [REDACTED]. Obžalovaná [REDACTED] měla na [REDACTED] dobré reference, neměla důvod mu nevěřit. V období covidové pandemie obžalované oznámil, že v té věci nedokáže nic činit, jelikož je [REDACTED] a nemůže do České republiky přijet. Poté se obžalované [REDACTED] již nepodařilo zkontaktovat.

15. **Obžalovaná** [REDACTED] (č. l. 1545-1550 *restního spisu*) ke svým osobním a majetkovým poměrům v rámci výsledku u hlavního líčení uvedla, že její příjem činí 40 000 Kč až 50 000 Kč, a to na základě smlouvy o spolupráci se společností [REDACTED], kde má na starosti mzdový systém, a částečně na základě smlouvy o spolupráci se společností „B“, kde řídí projekty v oblasti personalistiky.
16. K věci vypověděla, že o projektu se dozvěděla až v době, kdy byla dotace schválena. S obžalovanou [REDACTED] se seznámily na přelomu roku 2016 a 2017 ve společnosti [REDACTED]. Informace o projektu čerpala z dokumentace, která se předkládala k žádosti a ve které byl popsán podnikatelský záměr, a dále od obžalované [REDACTED]. V létě 2017 se obžalovaná [REDACTED] nabídla, že pomůže s administrativou spojenou s projektem, neboť znala agenturu RPA, která spolupracovala se společností [REDACTED], kde byla v té době zaměstnána. Na dotačním projektu se rozhodla spolupracovat, jelikož se jí líbil záměr projektu a obžalovaná [REDACTED] působila jako velmi schopná managerka.
17. Na podzim roku 2017 proběhla v projektu kontrola ze strany řídicího orgánu. Výsledkem kontroly bylo vydání rozhodnutí Ministerstvem pro místní rozvoj, že nemovitost, která byla předmětem projektu, musí být do konce roku ve vlastnictví společnosti „A“. Jelikož na koupi nemovitosti neměla obžalovaná [REDACTED] dostatek finančních prostředků, půjčila obžalovaná [REDACTED] společnosti celkem 1 500 000 Kč, kdy 200 000 Kč bylo z jejích vlastních zdrojů, 400 000 Kč si půjčila od rodičů a zbylou část si půjčila od bank. Peníze byly poslány na účet, jehož číslo jí obžalovaná [REDACTED] sdělila. Ohledně podepsaných smluv o úvěru a o zajišťovacím převodu práva se obžalovaná vyjádřila, že nepředpokládala, že by nastala situace, kdy by se smlouvy musely realizovat, neboť očekávala zaslání peněz od dotačního orgánu. Neuvědomovala si, že se jedná o porušení dotačních podmínek. Časová disproporce mezi uzavřením smlouvy o zajišťovacím převodu a mezi vkladem do katastru nemovitostí je z důvodu, že se smlouva uzavírala, obžalovaná věděla, že má přijít první část dotace a že se jí vrátí prostředky vložené do společnosti.
18. Na konci roku 2017 se dále řešil problém, že podle stanov mají být ve společnosti dva jednatelé, avšak jako jednatelka figurovala pouze obžalovaná [REDACTED], proto se obžalovaná [REDACTED] nechala zapsat jako druhá jednatelka, kterou byla od prosince 2017 do září 2018. Dle výpovědi obžalované se jednalo o formalitu, rozsah úkolů, které vykonávala, nebyly rozdílné oproti době, kdy jednatelkou nebyla, zároveň to považovala jako pojistku svých finančních prostředků, které společnosti půjčila. K ukončení jednatelství došlo z její strany, neboť se to nelíbilo jejímu zaměstnavateli společnosti [REDACTED]. Ve společnosti „A“ měla obžalovaná [REDACTED] na starosti vše, společnost řídila. Obžalovaná [REDACTED] vykonávala pouze administrativu a spolupráci s agenturou RPA, ohledně rekonstrukce nemovitosti nic neřešila. [REDACTED] se na chodu společnosti nepodílela vůbec.
19. Žádost o platbu podávali na začátku roku 2018. Postupovali podle zadání agentury RPA, která dotační projekty zpracovává na klíč, a to od začátku sepsání projektu až po závěrečné zprávy, které se k projektům podávají, hlídá veškeré termíny, kontroluje, aby se splnily všechny kroky, které jsou potřebné. Úkolem obžalované [REDACTED] bylo dodávat agentuře materiály podle jejích instrukcí. Od agentury dostali seznam dokumentů, které měli k žádosti přiložit s tím, že byli vyzváni k doplnění čestného prohlášení k druhému bankovnímu účtu, které se podepsalo a odeslalo agentuře zpět. Číslo tohoto účtu bylo nutné do žádosti o platbu uvést ne kvůli výplatě samotné, ale z důvodu, že část kupní ceny za nemovitost byla hrazena právě z druhého bankovního účtu. S agenturou RPA neřešili, že by mohl být problém s účtem, který patří jiné osobě. V dubnu 2018 přišla na účet společnosti „A“ první platba ve výši přibližně 2,5 milionu Kč, tedy 85 % hodnoty nemovitosti. Asi 550 000 Kč z těchto peněz bylo zasláno obžalované [REDACTED] na bankovní účet, půjčených 400 000 Kč následně vrátila rodičům. Zbylé peníze z dotace se použily na výdaje spojené s projektem.

20. Přibližně v květnu 2019 přišla druhá část dotace, jednalo se o zpětnou platbu za automobil a za technologie. Ani z této platby se nepodařilo půjčku, kterou obžalovaná do společnosti vložila, vrátit. Ve společnosti chyběly po ukončení spolupráce se společností [REDAKCE] peníze, jelikož tato spolupráce zajišťovala příjem společnosti „A“. Po ukončení spolupráce existovala vůči společnosti [REDAKCE] pohledávka, která byla postoupena obžalované s tím, že ve společnosti pracovala a měla tam dobré vztahy, proto by se jí mohlo vymožení pohledávky podařit. Pan [REDAKCE] však obžalované sdělil, že dotčená faktura byla již uhrazena. V případě, že by se pohledávka podařila vymoci, započítala by se vymožená částka do dluhu [REDAKCE] vůči obžalované, což se nestalo. Možnou variantou řešení finanční situace bylo dle výpovědi obžalované převést sociální podnik do nové společnosti s.r.o., byla to podmínka investora. Tento převod jim byl však zamítnut. Pro pojištění půjčených peněz obžalovanou [REDAKCE] bylo tedy nutné realizovat smlouvy podepsané v roce 2017 tak, že v srpnu 2019 na ni byla nemovitost převedena. Rozdílovou částku mezi hodnotou nemovitosti a částkou, kterou společnost obžalované dlužila, doplatila obžalovaná ve splátkách, a to částečně ze svých prostředků a částečně z prostředků získaných z hypotéky u Monety ve výši 1 800 000 Kč a z úvěru u Air Bank ve výši 200 000 Kč. Obžalované [REDAKCE] slíbila, že nedejde k prodeji nemovitosti a že v případě, že se obžalované [REDAKCE] podaří společně s novým kupcem společnosti „A“ zajistit finanční prostředky, nemovitost obžalovaná [REDAKCE] převede zpět a projekt bude moci pokračovat. Na nemovitosti měla zástavní právo MONETA z důvodu hypotéky.
21. Obžalovaná [REDAKCE] dále vypověděla, že kroků za účelem realizace projektu bylo provedeno mnoho. S panem [REDAKCE] se řešila rekonstrukce nemovitosti, nákup a výroba technologií, receptury, pan [REDAKCE] je propojil s firmou [REDAKCE], na základě čehož obžalovaná absolvovala jednání s panem [REDAKCE] ohledně zajištění certifikace pro produkty a zároveň ohledně spolupráce, kdy by z částí výrobků mohla společnost [REDAKCE] následně vyrábět další produkty pod svým jménem. Dále se projednávaly obaly pro budoucí výrobky, v souvislosti s tím se poptávaly různé společnosti, komunikovalo se s marketingovými společnostmi, řešily se webové stránky a e-shop. Sháněli se budoucí zaměstnanci, posílaly se žádanky na úřady práce s nabídkami práce a absolvovaly se jednání v dětských domovech, kdy byl vhodný pouze jeden potenciální zaměstnanec v Dětském domově v [REDAKCE], který měl v květnu 2019 maturovat. Obžalovaná uvedla, že byla podána žádost o rozšíření cílové skupiny. Dále vypověděla, že s výjimkou asi 5 000 Kč byly všechny prostředky, které byly dotací získány, vynaloženy v rámci shora uvedených aktivit na přímé či nepřímé výdaje související s projektem. Nemovitost, technologie a vozidlo musela společnost vždy nejdříve koupit a až poté to mělo být proplaceno dotací. Vozidlo obžalovaná využívala na cesty související s projektem, půjčovala si ho od obžalované [REDAKCE] v průběhu konce roku 2018 a začátku roku 2019.
22. Do roku 2021 se nepodařilo finanční situaci vyřešit, peníze se obžalované [REDAKCE] nevrátily, proto začala tlačit na uskutečnění prodeje nemovitosti, aby mohla vyplatit hypotéku a získat zpět své peníze. V minulosti byl vyhotovován posudek ohledně odhadu ceny nemovitosti, která v dané lokalitě činila 5,5 až 6 milionů Kč. S obžalovanou [REDAKCE] se dohodly, že částka z prodeje nemovitosti se použije jednak na splacení dluhu vůči obžalované [REDAKCE] a jednak na vrácení dotace. Nedošlo k tomu, jelikož na podzim roku 2021 byla na nemovitost dána plomba a věc se začala řešit, tudíž s nemovitostí nemohly disponovat. V současné době má obžalovaná své závazky vůči bankám splacené. Úvěry obžalovaná splácela částečně ze splátek, které jí z [REDAKCE] chodily, a to splátek ve výši 400 000 Kč a ve výši 500 000 Kč. Z jednání s Ministerstvem pro místní rozvoj o uzavření dohody o narovnání vyplynulo, že jeho podmínkou je předložení smlouva o smlouvě budoucí ohledně prodeje nemovitosti. [REDAKCE] obžalovaná [REDAKCE] nezná a o převodu společnosti nic neví.
23. K hypotéce a úvěru se obžalovaná [REDAKCE] vyjádřila, že neměla záměr porušovat stanovená pravidla, jednalo se o její nepozornost a nepřikládání váhy některým údajům. Jediný nepravdivý údaj v žádostech bylo uvedení, že je obžalovaná zaměstnancem, ostatní údaje byly pravdivé, a to

jak zdroje příjmů konkrétní společnosti, tak výše čistého příjmu 40 000 Kč až 50 000 Kč, které v té době u [redacted] měla. Platby ze strany [redacted] byly prováděny na základě faktur za to, že se obžalovaná starala o dotační projekt a administrativu a zároveň vedla evidenci klientů v rámci spolupráce se společností [redacted], jelikož [redacted] obchodně zprostředkovávala klienty společnosti [redacted], která následně dělala personální audit. U Air Bank měla obžalovaná v internetovém bankovníctví předschválenou půjčku na základě pohybů na účtu, historicky u banky již úvěr měla, proto tam existovaly předvyplněné údaje, aktualizovala pouze jméno firmy, ze které má hlavní zdroj příjmů, tedy místo společnosti [redacted] napsala společnost „A“, ostatní nechala být a žádost o úvěr odklikla. U MONETY byla situace podobná s tím rozdílem, že proběhla schůzka na pobočce, podepsala vytisknuté údaje, které u banky měla historicky zadané, a nevěnovala tomu pozornost. Potvrzení o příjmech bylo u bank předvyplněné, neviděla rozdíl v tom, zda je zaškrtnuto zaměstnání nebo IČO. Finanční prostředky ve výši 400 000 Kč a 500 000 Kč, které si u bank v minulosti půjčila, byly peníze, které vložila do společnosti.

24. Z trestné činnosti jsou obžalované jednoznačně usvědčovány shora označenými a níže podrobně rozebranými důkazy.
25. Ke společnosti „A“ [redacted] bylo z listinných důkazů zjištěno následující. **Z notářských zápisů** (č. l. 124-134 trestního spisu) vyplývá, že dne 15. 1. 2014 obchodní společnost [redacted] požádala o sepsání zakladatelské listiny o založení společnosti s ručením omezeným s obchodní firmou znějící [redacted]. Společnost [redacted] jako jediný společník obchodní společnosti [redacted] rozhodla dne 6. 3. 2014 o změně zakladatelské listiny tak, že nová obchodní firma společnosti zní [redacted] a zároveň odvolala [redacted], nar. [redacted], z funkce jednatele společnosti [redacted] a do této funkce jmenovala obžalovanou [redacted] a [redacted], nar. [redacted]. Dne 17. 12. 2018 [redacted], nar. [redacted], učinila rozhodnutí o změně zakladatelské listiny společnosti „A“ [redacted] spočívající v tom, že společnost má jednoho jednatele (strana čtyři, článek 7).
26. Dle vyhotoveného **vztahového diagramu společnosti „A“** (č. l. 512-513 trestního spisu) vystupovali ve společnosti obžalovaná [redacted], obžalovaná [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] v zastoupení jednatelem [redacted] a [redacted], jejíž jednatelkou byla [redacted]. **Rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti „A“ ze dne 15. 8. 2014** (č. l. 123 trestního spisu) rozhodla [redacted] jako jediný společník společnosti „A“ [redacted] o svém odvolání z funkce jednatele společnosti, kterým byla od 6. 3. 2014, s účinností od 11. 8. 2014. **Rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti „A“ ze dne 22. 8. 2014** (č. l. 522 trestního spisu) rozhodla [redacted] jako jediný společník společnosti „A“ zastoupená [redacted] o jmenování [redacted], nar. [redacted], jako jednatele společnosti s účinností od 22. 8. 2014. **Rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti „A“ ze dne 30. 11. 2017** (č. l. 97-98 trestního spisu) rozhodla [redacted] jako jediný společník společnosti „A“ o volbě [redacted] do funkce nového jednatele s účinností od 1. 12. 2017. **Rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti „A“ ze dne 30. 8. 2018** (č. l. 121 trestního spisu) rozhodla [redacted] o odvolání [redacted] z funkce jednatele s účinností od 1. 9. 2018. **Rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti [redacted]** (č. l. 120 trestního spisu) odvolala společnost [redacted], v zastoupení jednatelem [redacted], jako jediný společník společnosti „A“ s účinností od 8. 9. 2019 z funkce jednatele společnosti „A“ obžalovanou [redacted] a jmenovala do této funkce [redacted]. Dle **výpisů z obchodního rejstříku** (č. l. 117-119 trestního spisu) jednatelem společnosti „A“ byla obžalovaná [redacted] od 6. 3. 2014 do 8. 9. 2019, obžalovaná [redacted] od 1. 12. 2017 do 1. 9. 2018 a následně [redacted] od 8. 9. 2019.
27. **Smlouvou o převodu podílu ve společnosti ze dne 28. 11. 2017** (č. l. 144 trestního spisu) převedla [redacted] 100 % obchodního podílu ve společnosti „A“ na společnost [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

zastoupenou jednatelem [REDAKCE] za cenu ve výši 120 000 Kč. Z **výpisu z obchodního rejstříku** (č. l. 135 *trestního spisu*) bylo prokázáno, že jednatelem společnosti [REDAKCE] je [REDAKCE]. Z **úředního záznamu z 12. 3. 2021** (č. l. 533 *trestního spisu*) soud zjistil, že [REDAKCE] byl k tomuto datu angažovaný nejméně ve 43 společnostech, které mají buď závazky vůči svým věřitelům, nebo jsou povinné vůči exekučním řízením, či mají záporně jmění společnosti., či jsou v jejich podnikání jiné ekonomické negativní události. Společnosti na něho byly přepisovány v době, kdy již nebyly ekonomicky aktivní. Z toho je zřejmá role tzv. „bílého koně“ [REDAKCE], který dovedl společnost „A“ [REDAKCE] do likvidace. **Svědék** [REDAKCE] (č. l. 466-472 *trestního spisu*) využil své právo odepřít výpověď a k věci se nijak nevyjádřil.

28. **Zprávy České správy sociálního zabezpečení** (č. l. 481, 483-485 *trestního spisu*) dokládají, že společnost „A“ byla v evidenci registru zaměstnavatelů vedena od 1. 4. 2014 do 31. 5. 2014. Po tuto dobu byly zaměstnankyněmi [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] byla zaměstnána od 5. 1. 2015 do 31. 12. 2018 ve společnosti [REDAKCE]. V **úředním záznamu z 20. 5. 2021** (č. l. 479 *trestního spisu*) je uvedeno, že z výpisu evidence zaměstnanců České správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že společnost „A“ od 1. 1. 2015 neměla žádné zaměstnance.
29. **Přehledem exekucí** (č. l. 491-492 *trestního spisu*) bylo doloženo, že celková částka exekucí vůči společnosti „A“ činila 6 619,22 Kč. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že obžalovaná [REDAKCE] jako věřitel a společnost „A“ jako dlužník uzavřeli **smlouvu o úvěru ze dne 5. 12. 2017** (č. l. 112-113 *trestního spisu*), kdy věřitel poskytl dlužníkovi peněžní prostředky ve výši 1 500 000 Kč a dlužník se zavázal tyto prostředky věřiteli vrátit do 1. 1. 2019 v měsíčních splátkách ve výši 125 000 Kč.
30. **K projektu [REDAKCE] a s tím související dotaci** bylo z **registrace akce a rozhodnutí o poskytnutí dotace** (č. l. 1155-1161 *trestního spisu*) zjištěno, že předmětem sociálního podniku měla být výroba a prodej vlastních parfémů a kosmetiky a realizace kurzů osobnostního rozvoje. Sociální podnik byl založen s motivací pomoci osobám opouštějícím institucionální zařízení se zapojením do samostatného života prostřednictvím poskytnutí důstojných a dlouhodobě udržitelných pracovních pozic, psychosociální a terapeutické podpory a pozitivních pracovních podmínek. V rámci toho měl podnik rozvíjet spolupráci se spolkem [REDAKCE], který vede projekt [REDAKCE] a zabývá se kreativní terapeutickou podporou dětí z dětských domovů. Spolek měl sloužit jako poradce při práci s cílovou skupinou a pomáhat při výběru osob z cílové skupiny. Rovněž se měla rozvíjet spolupráce se [REDAKCE]. Cílem bylo vytvořit stabilní a prosperující sociální podnik, vykazující zisk a schopný samostatného fungování i po skončení podpory.
31. **Ze žádosti o podporu ze 7. 4. 2016** (č. l. 1162-1176 *trestního spisu*) vyplynulo, že prostřednictvím projektu mělo dojít k nákupu nemovitosti a přilehlého pozemku v obci [REDAKCE], kde měla být lokalizována provozovna sociálního podniku. Dále mělo dojít k nákupu osobního automobilu a vybavení laboratoře. V sociálním podniku měly být zaměstnány tři osoby z cílové skupiny, tedy osoby opouštějící institucionální zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy do 12 měsíců od opuštění zařízení. Předpokládané datum zahájení fyzické realizace projektu bylo stanoveno na 1. 10. 2016 a předpokládané datum ukončení fyzické realizace projektu na den 30. 9. 2017. V žádosti je k riziku nedostatku finančních prostředků na předfinancování uvedeno, že žadatel disponuje dostatkem vlastních zdrojů, které jsou složeny z vlastních zdrojů jednatelky společnosti a z dosavadních zisků podniku. Dále bylo v žádosti k riziku nedostupné kvalitní pracovní síly v době udržitelnosti uvedeno, že cílová skupina je dostatečně rozsáhlá, byla navázána spolupráce se spolkem [REDAKCE] a místně příslušnými dětskými domovy (Dětský domov [REDAKCE], Dětský domov [REDAKCE], Dětský domov se školou [REDAKCE]), které disponují velkým počtem zájemců o práci v sociálním podniku. Rovněž bylo uvedeno, že indikátory byly stanoveny na základě realistického uvažování, podnik potřebuje ke svému chodu tři zaměstnance z cílové skupiny a tři zaměstnance mimo cílovou skupinu, v případě nedostatku pracovní síly dojde

k novému náboru zaměstnanců, stanovené indikátory budou bez problémů naplněny, riziko bylo eliminováno.

32. V **podnikatelském plánu** [redacted] z února 2015 (č. l. 1178-1207 trestního spisu) je uvedeno, že žadatel má jasnou představu ohledně podoby svého podnikání a zkušeností v dané oblasti, je seznámen se všemi podmínkami trhu, cenovými tendencemi a riziky. Výroba vlastních přírodních parfémů vyplývá z poptávky dosavadních klientů. Záměr projektu je dobře promyšlený a vyplývá z realistických a strážlivých odhadů na provozní příjmy a výdaje. Žadatel dlouhodobě spolupracuje se [redacted], proto se rozhodl lokalizovat svoji výrobu do obce [redacted], kde objevil vhodnou nemovitost pro rozvoj jeho podnikatelského záměru i pro zaměstnání osob z cílové skupiny. Objekt je ve značně zanedbaném stavu, kvůli výskytu plísní a vlhkosti je neobydlitelný, vyžaduje kompletní rekonstrukci. Veškeré rekonstrukce nemovitosti budou hrazeny na vlastní náklady žadatele, rovněž tak laboratorní nábytek. Technická dokumentace prokázala realizovatelnost laboratorní výroby v těchto prostorách. Žadatel předfinancuje projekt ze svých vlastních zdrojů, kdy celkové vstupní náklady byly vypočteny celkem na 5 445 384 Kč, z toho částka 3 775 384 Kč bude hrazena z projektových prostředků a částka 1 670 000 Kč z vlastních prostředků žadatele. Dostatek finančních prostředků na předfinancování akce byl předem zajištěn, bylo schváleno čerpání finančních prostředků z rozpočtu společnosti, v průběhu udržitelnosti projektu bude mít vlastní finanční prostředky z podnikatelské činnosti.
33. Na základě **plné moci na podpis žádosti** (č. l. 1218 trestního spisu) udělila [redacted] jako jednatelka [redacted] dne 23. 2. 2016 plnou moc na dobu neurčitou [redacted], [redacted] poradenská agentura, s.r.o., k tomu, aby ji zastupoval u projektu s názvem [redacted], a **plnou mocí z 20. 9. 2017** (č. l. 1564 trestního spisu) obžalovaná [redacted] zmocnila [redacted]. ke všem jednáním a právním úkonům spojených s projektem [redacted].
34. **Protokoly o kontrole vykonané v souvislosti s realizací projektu ze dne 20. 12. 2016 a ze dne 23. 10. 2017** (č. l. 1243-1248 trestního spisu) dokazují, že kontroly řešily vlastnictví nemovitosti, kdy majitelem byl [redacted], nar. [redacted]. Společnost byla vyzvána k přijetí opatření k nápravě v podobě doložení dokumentu prokazující právní vztahy k majetku, který je předmětem projektu, a to výpis z katastru nemovitostí do 31. 12. 2017.
35. V **čestném prohlášení ze dne 14. 2. 2018** (č. l. 1227 trestního spisu) s podpisem [redacted] je uvedeno, že číslo bankovního účtu příjemce uvedené v IS KP14+ pro příjem dotace je zřízeno u příslušné banky na jméno příjemce a dále že účet č. [redacted] bude využit pro úhradu účetních/daňových dokladů předkládaných v Žádosti o platbu a byl zřízen u příslušné banky na jméno příjemce či se jedná o bankovní účet subjektu, se kterým má příjemce uzavřenou příkazní/mandátní/partnerskou smlouvu, která upravuje správu majetku příjemce dotace z IROP. V **čestném prohlášení ze dne 14. 2. 2018** (č. l. 1228 trestního spisu) s podpisem [redacted] a razítkem [redacted] je uvedeno, že číslo bankovního účtu příjemce uvedené v IS KP14+ pro příjem dotace je zřízeno u příslušné banky na jméno příjemce a dále že účet č. [redacted] bude využit pro úhradu účetních/daňových dokladů předkládaných v Žádosti o platbu a byl zřízen u příslušné banky na jméno příjemce či se jedná o bankovní účet subjektu, se kterým má příjemce uzavřenou příkazní/mandátní/partnerskou smlouvu, která upravuje správu majetku příjemce dotace z IROP.
36. Soud dále zjistil, že na základě **žádosti o platbu** (č. l. 1219-1223 trestního spisu) podané 30. 4. 2018 příjemcem projektu [redacted], ve které byly prokazované způsobilé výdaje ve výši 2 900 000 Kč, byl vydán **pokyn k platbě** (č. l. 1224 trestního spisu) ve výši 2 465 000 Kč schválený 20. 6. 2018, a na základě **žádosti o platbu** (č. l. 1229-1232 trestního spisu) podané 29. 1. 2019 příjemcem projektu [redacted], v níž byly prokazované způsobilé výdaje ve výši 775 033,40 Kč, byl vydán **pokyn k platbě** (č. l. 1233 trestního spisu) ve výši 658 778,39 Kč schválený 29. 4. 2019.

37. Ze **zprávy o realizaci z 22. 5. 2018** (č. l. 1234-1235 *trestního spisu*) plyne, že v rámci první etapy zahájené 1. 10. 2016 a ukončené 31. 3. 2018 došlo k pořízení nemovitosti a přilehlého pozemku, kdy se žadatel stal jejich vlastníkem. **Závěrečná zpráva o realizaci z 14. 2. 2019** (č. l. 1236-1239 *trestního spisu*) dokládá, že v rámci druhé etapy za sledované období od 1. 4. 2018 do 31. 12. 2018 došlo žadatelem k nakoupení vybavení a automobilu.
38. Vypracovaným **harmonogramem projektu** (č. l. 1241 *trestního spisu*) a **historií stavů projektu** (č. l. 1242 *trestního spisu*) byly shrnuty následující kroky. Registrace žádosti o podporu byla dne 7. 3. 2016, dne 1. 4. 2016 byla žádost vrácena k doplnění, datum podání aktuální verze žádosti byl dne 7. 4. 2016, předpokládaná fyzická realizace projektu byla stanovena od 1. 10. 2016 do 31. 12. 2018, skutečná fyzická realizace projektu trvala od 1. 4. 2018 do 31. 12. 2018, dne 5. 4. 2019 byl projekt fyzicky ukončen a dne 6. 6. 2019 byl projekt finančně ukončen ze strany ŘO. Ze spisového materiálu dále na základě **úředního záznamu z 28. 5. 2021** (č. l. 643 *trestního spisu*) vyplývá, že udržitelnost sociální podniku byla stanovena na pět let od data poslední platby z IROP, tedy do 6. 5. 2024
39. Dle vypracovaného **harmonogramu zaslání zpráv** (č. l. 1240 *trestního spisu*) mělo být zasláno pět zpráv o zajištění udržitelnosti projektu, a to dne 19. 6. 2020, 18. 6. 2021, 20. 6. 2022, 20. 6. 2023 a závěrečná zpráva dne 20. 6. 2024. **Výzvou k provedení opatření k nápravě ze dne 3. 8. 2020** (č. l. 1249 *trestního spisu*) byla prokázána skutečnost, že ██████████ byla vyzvána k podání Zprávy o udržitelnosti č. 1 včetně všech povinných příloh za 1. rok udržitelnosti, jelikož příjemce dotace porušil podmínku, za které byla dotace poskytnuta, a to tím, že nepředložil uvedenou Zprávu ve stanovené lhůtě. Zároveň byla poučena, že pokud se ve stanovené lhůtě neprovede opatření k nápravě, bude vyzvána k vrácení dotace nebo její části.
40. V **protokolu o kontrole z 23. 3. 2021** (č. l. 81-89 *trestního spisu*) je uvedeno, že kontrolní skupina dospěla k závěru, že prokazatelně nedošlo k plnění a udržení cíle a účelu projektu, na který byla poskytnuta dotace. Příjemce dotace sociální podnik neprovozoval a nedodržel podmínky Výzvy č. 11 v IROP, tedy že objekt pořízený z dotace IROP nesloužil danému účelu, majetek pořízený z dotace (objekt a přilehlý pozemek) byl převeden na třetí osobu bez souhlasu poskytovatele dotace, byly identifikovány nezpůsobilé výdaje projektu, nebyly udrženy indikátory a nebyla podána Zpráva o zajištění udržitelnosti č. 1.
41. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR se vyjádřilo ve svém **sdělení** (č. l. 78-79 *trestního spisu*), které podporuje znění **specifických pravidel pro žadatele a příjemce - podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace** (č. l. 1134-1154 *trestního spisu*), následovně. Příjemce je povinen splnit účel, na který je poskytnuta dotace a kterým je realizace projektu s názvem ██████████ Udržitelnost projektu, na který byla poskytnuta dotace č. ██████████, jejíž příjemce byla společnost „A“, byla stanovena od 7. 6. 2019 na dobu 5 let. Příjemce podal devět žádostí o změnu, kterými informoval o změnách na projektu, přičemž osm z nich bylo Řídícím orgánem integrovaného regionálního operačního programu schváleno. K porušení Obecných pravidel pro žadatele a příjemce v kapitole 20 – Udržitelnost a k porušení podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. ██████████ ze dne 27. 4. 2017, naposledy změněného Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2018, došlo tím, že byla převedena z dotací pořízená nemovitost na adrese ██████████ č.p. ██████████, okres ██████████ na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva (zajišťovací převod vlastnického práva k věci nemovité ze dne 8. 12. 2017, návrh na vklad do katastru nemovitostí dne 8. 8. 2019) na osobu ██████████ a dále že bylo společností UniCredit Leasing CZ a.s. z důvodu nehrzení leasingových smluv společností „A“ zajištěno a následně prodáno třetím osobám z dotací pořízené vozidlo Hyundai i30, RZ ██████████, a zařízení (skleněný extraktor, zahušťovací kotel včetně příslušenství). Rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo z uvedených důvodů porušeno v části III, odst. 1, bodu 11), podle kterého je příjemce povinen v době udržitelnosti zachovat majetek získaný, byť částečně z dotace, a rovněž v části III, odst. 1, bodu 12), písm. a), podle kterého po celou dobu realizace projektu a v době udržitelnosti příjemce nesmí bez předchozího souhlasu ŘO IROP majetek získaný, byť i částečně z dotace prodat, převést jinému subjektu. Dále

byly porušeny Podmínky RoPD v části III, odst. 1, bodu 10), podle kterého je příjemce povinen udržet indikátory po dobu pěti let od poslední platby příjemce, pokud je to z hlediska charakteru projektu možné, a zároveň byly porušeny Obecná pravidla pro žadatele a příjemce v kapitole 20 – Udržitelnost a Specifická pravidla pro žadatele a příjemce v kapitole 7 – Udržitelnost, a to tím, že společnost „A“ od roku 2015 nevytvořila ani jedno pracovní místo, ačkoli v žádosti o poskytnutí dotace a dalších dokumentech bylo uvedeno, že bude zřízeno pět nových pracovních míst. Rovněž došlo k porušení Obecných pravidel pro žadatele a příjemce v kapitole 18.2 a k porušení Podmínek RoPD v části VI, odst. 4, podle kterého se příjemce řídí aktuální verzí Obecných a Specifických pravidel pro žadatele a příjemce, a to na základě skutečnosti, že bankovní účet č. [REDAKCE] není společnosti „A“, ale majitelkou účtu je fyzická osoba [REDAKCE]. Nepředložením zprávy o udržitelnosti ze strany společnosti „A“, ani po výzvě k provedení opatření k nápravě, došlo k porušení Podmínek RoPD v části III, odst. 1, bodu 5, písm. c), podle kterého zprávy o udržitelnosti projektu příjemce předkládá průběžnou zprávou o udržitelnosti projektu každoročně po dobu 5 let, a to vždy do 10. pracovního dne po uplynutí dalšího roku od data zahájení doby udržitelnosti, a zároveň tím byla porušena Obecná pravidla pro žadatele a příjemce v kapitole 20 – Udržitelnost. Neoznámení změny jednatele ze dne 8. 9. 2019, kdy se stal jediným jednatelem společnosti „A“ [REDAKCE], nar. [REDAKCE], nemělo již vliv na Rozhodnutí o poskytnutí dotace a nepodléhalo sankci. Centrum pro regionální rozvoj ČR provedlo na projektu [REDAKCE] veřejnosprávní kontrolu, která byla ukončena dne 20. 4. 2021. V rámci kontroly byly zjištěny nedostatky, proto na základě výsledku kontroly zaevidoval ŘO IROP nesrovnalost a vyzval příjemce k vrácení části dotace.

42. Listinou v podobě **výzvy k vrácení peněžních prostředků dotace z 14. 5. 2021** (č. l. 90-91 *trestního spisu*) bylo před soudem dokazováno, že společnost „A“ byla podle § 14f, odst. 3 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů, vyzvána k vrácení částky v celkové výši 3 123 778,39 Kč, tedy 100% poskytnuté dotace, ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy, a to na základě následujících pochybení. V prostorách pořízeného objektu nebyl v době udržitelnosti provozován sociální podnik a objekt tak nebyl využíván k původně deklarovanému účelu, nebyl naplněn cíl sociálního podnikání – zaměstnávání a sociální začleňování osob znevýhodněných na trhu práce, nedošlo k naplnění a udržení indikátorů, ke kterým se příjemce zavázal, příjemce bez souhlasu poskytovatele dotace převedl majetek pořízený z dotace na třetí osobu [REDAKCE], která působila ve společnosti jako jednatelka od 5. 1. 2018 do 11. 10. 2018, když tato změna podle katastru nemovitostí nastala dne 31. 8. 2019. Dále byly identifikovány nezpůsobilé výdaje, které byly příjemci proplaceny v Žádosti o platbu č. 2, a to výdaje za automobil Hyundai I30 ve výši 314 049,60 Kč bez DPH, extrakční kolonu a zahušťovací míchaný kotel s příslušenstvím ve výši 396 300 Kč bez DPH, zařízení na přípravu demineralizované vody, PH metr ve výši 14 264 Kč bez DPH a analyzátor vlhkosti ve výši 30 419,80 Kč bez DPH, přičemž uvedený majetek nebyl příjemcem používán. Rovněž příjemce nedoložil, ani po dodatečné výzvě, Zprávu o zajištění udržitelnosti projektu č. 1.
43. Dne 11. 4. 2023 byla uzavřena **kupní smlouva a dohoda o náhradě škody (narovnání)** (č. l. 1617-1624 *trestního spisu*), ve které vystupovala prodávající obžalovaná [REDAKCE], kupující [REDAKCE], nar. [REDAKCE], poškozená Česká republika – Ministerstvo financí a vedlejší účastník obžalovaná [REDAKCE]. Smlouvou byl ujednáán prodej nemovitosti [REDAKCE], včetně přilehlých pozemků, za cenu 3 700 000 Kč, kterou kupující složí do advokátní úschovy na základě **smlouvy o advokátní úschově** (č. l. 1625-1629 *trestního spisu*), z toho se vyplátí částka 3 509 929,35 Kč poškozené jako dlužná částka v podobě náhrady vzniklé škody včetně zákonného úroku z prodlení a částka 190 070,65 Kč prodávající obžalované [REDAKCE]. Kupující byl prostředkován vedlejším účastníkem obžalovanou [REDAKCE], která svým jednáním přispěla k uzavření smlouvy. Poškozená prohlásila, že uhrazením dlužné částky budou vypořádány veškeré nároky vzniklé vůči prodávající a vedlejšímu účastníkovi v souvislosti s trestním řízením. Ze **sdělení Ministerstva financí s přílohami** (č. l. 1655-1657 *trestního spisu*) vyplývá, že dne 29. 5. 2023

byla na účet ministerstva zaplacená škoda ve výši 3 123 778,39 Kč s úrokem ve výši 386 150,96 Kč, čímž byl závazek plynoucí z dohody o náhradě škody (narovnání) ze dne 11. 4. 2023 uhrazen.

44. Ohledně spolupráce společnosti „A“ s dalšími subjekty soud zjistil, že dne 12. 5. 2015 byla uzavřena **smlouva o spolupráci** (č. l. 428-430 *trestního spisu*) mezi [redacted] jako poskytovatelem a [redacted] jako partnerem, v níž se poskytovatel zavázal poskytovat partnerovi služby spočívající v činnosti obchodního zástupce. Dále bylo soudem zjištěno, že tato smlouva o spolupráci byla [redacted] vypovězena **vypovědí smlouvy o spolupráci** (č. l. 431 *trestního spisu*) dne 6. 5. 2019 s okamžitou platností s tím, že [redacted] nemá vůči společnosti „A“ žádné pohledávky. **Přípisem ze dne 10. 7. 2019** (č. l. 433-434 *trestního spisu*) vrátila [redacted] společnosti „A“ fakturu na částku ve výši 139 426 Kč jako neoprávněnou, neboť na provizi za květen 2019 neměla společnost nárok, jelikož žádnou činnost pro [redacted] v květnu 2019 nevykonávala, naopak prostřednictvím obžalované [redacted] společnost poškozovala. **Přípisem ze dne 16. 7. 2019** (č. l. 435 *trestního spisu*) [redacted] vrátila společnosti „A“ jako neoprávněnou fakturu na částku ve výši 194 638 Kč, neboť na provizi za červen 2019 neměla společnost nárok, jelikož žádnou činnost pro [redacted] v červnu 2019 nevykonávala. **Přípisem ze dne 19. 9. 2019** (č. l. 436 *trestního spisu*) [redacted] vrátila společnosti „A“ jako neoprávněnou fakturu na částku ve výši 155 215 Kč, neboť na provizi za srpen 2019 neměla společnost nárok, jelikož žádnou činnost pro [redacted] v srpnu 2019 nevykonávala. **Přípisem ze dne 14. 11. 2019** (č. l. 443 *trestního spisu*) společnost [redacted] odmítla nárok ve výši 160 998,97 Kč uplatněný [redacted] prostřednictvím faktury jako neoprávněný, jelikož na provizi za duben 2019 neměla [redacted] nárok, neboť žádnou činnost pro společnost v dubnu 2019 nevykonávala a společnost poškozovala prostřednictvím jednatelky [redacted]. **Přípisem ze dne 14. 11. 2019 spolu s přílohami** (č. l. 446-450 *trestního spisu*) společnost [redacted] odmítla i další nároky společnosti „A“, jelikož dotčené částky již byly společnosti vyplaceny a uhrazeny k rukám obžalované [redacted]. Toto je doloženo výdajovými pokladními doklady podepsanými obžalovanou [redacted].
45. K průběhu spolupráci **svědek** [redacted] (č. l. 1659-1660 *trestního spisu*) vypověděl, že obžalovaná [redacted] byla prostřednictvím právnické osoby [redacted] obchodní spolupracovník společnosti, kterou svědek vlastní. S obžalovanou [redacted] měl svědek přátelský vztah. V roce 2015 se domluvili, že se jim prostřednictvím [redacted] bude [redacted] starat o určité portfolio klientů a rovněž bude získávat klienty nové. Svědek uvedl, že jejich skupina společností poskytuje konzultační služby v oblasti financí, jedná se o kombinaci poradenství mzdového, účetního, personálního, právního, v minulost klientům radili, jak získávat dotace, v oblasti zpracování dotací spolupracovali s firmou RPA. Všechny společnosti mají první část názvu [redacted] totožnou a následně rozdílnou druhou část názvu, jako například [redacted] je zaměřen na zisk, [redacted] je zaměřen na daně, [redacted] je zaměřen na mzdy, [redacted] byl zaměřen na dotace. Spolupráce s obžalovanou [redacted], která spolupracovala s více z uvedených společností, fungovala asi 4 roky. Společnost svědka nebyla s prací obžalované [redacted] spokojena, nedocházelo k plnění základních povinností spolupráce. Jednoho dne nepřišla obžalovaná do práce, vyzývali ji, nereagovala, poté s ní rozvázali spolupráci. Obžalovaná [redacted] po svém odchodu oslovovala klienty svědkovi společnosti na vlastní pěst, rovněž mu odvedla klíčovou zaměstnankyni obžalovanou [redacted], která podala výpověď. Ohledně pohledávek obžalované [redacted] se svědek vyjádřil tak, že obžalované nic nedlužili, její pohledávky vůči společnosti [redacted] byly smyšlené, proto je společnost odmítla. Pohledávky následně postoupila obžalované [redacted], které svědek sdělil, že žádné nezaplacené faktury neexistují. Dále se to nijak neřešilo.
46. Ohledně další spolupráce společnosti „A“ bylo při dokazování **sdělením** [redacted] (č. l. 554-555 *trestního spisu*) zjištěno, že [redacted] nikdy s [redacted], obžalovanými, [redacted] ani [redacted] nespolečně pracovalo. Se společností ani s uvedenými osobami nespolečně pracoval též Dětský domov [redacted], Dětský domov se školou, střediska výchovné péče a základní školy

██████████, jak vyšlo najevo z jejich **sdělení** (č. l. 557, 559 *trestního spisu*). Ve **zprávě Dětského domova** ██████████ (č. l. 552 *trestního spisu*) bylo uvedeno, že se společností „A“ dětský domov nespolupracoval a o společnosti mu není nic známo. Na přelomu roku 2018 a 2019 nabízela ██████████ pro zletilé svěřence pracovní příležitost ve společnosti na výrobu a distribuci přírodní kosmetiky v obci ██████████, tato nabídka nebyla svěřenci využita, neboť neměli zájem. Toto potvrdila svou výpovědí **svědkyně** ██████████, sociální pracovníce v Dětském domově ██████████ (č. l. 1609 *trestního spisu*), a doplnila, že svědkyně nabídla práci jednomu chlapci, který z dětského domova odcházel, ten ji však nevyužil. **Svědék** ██████████, ředitel Dětského domova ██████████ (č. l. 1609-*trestního spisu*) uvedl, že před 4 až 5 lety nabízely obžalované dětem, které odcházely z dětského domova, práci v podobě výroby kosmetiky. Svědek pracovní příležitost nabídl jednomu dítěti, avšak o práci nemělo zájem. **Svědkyně** ██████████, ředitelka Dětského domova ██████████ (č. l. 1608 *trestního spisu*) vypověděla, že si není jistá, zda s obžalovanými jednala za účelem zařazení odchovanců dětského domova do pracovního procesu.

47. **Prohlášením** ██████████ (č. l. 544 *trestního spisu*) bylo prokázáno, že ██████████ nevedl s ██████████ žádnou spolupráci a obžalovanou ██████████, obžalovanou ██████████, ani ██████████ nezná. Ze **sdělení** ██████████ (č. l. 546 *trestního spisu*) vyplynulo, že obec se společností „A“ ██████████ nespolupracovala a o vykonávání činnosti společnosti nemá obec žádné informace. Dle **úředního záznamu z 7. 1. 2021** (č. l. 542 *trestního spisu*) a **úředního záznam z 21. 5. 2021** (č. l. 560 *trestního spisu*) bylo policejním šetřením zjištěno, že společnost „A“ nikdy nespolupracovala s lokálními institucemi v katastru obce ██████████, neexistují vztahy společnosti s ██████████ ani s ██████████, v ██████████ ani v blízkém okolí se nenachází žádná osoba ani podnik, který by komerčně za účelem svého zisku pěstoval a prodával bylinky. ██████████ nespolupracovala ani s organizací ██████████ která nikdy oficiálně nevznikla, a tedy fakticky neexistovala, tudíž přes ni ani nemohla společnost zaměstnat žádnou osobu z dětského domova. Dále nikdy nevznikl spolek pod názvem ██████████.
48. **Příprava pro výrobu přírodních produktů** byla dokazována **e-mailem z 16. 8. 2018** (č. l. 1402 *trestního spisu*), ve němž ██████████ píše o nabídce eshopu, kterou obžalovaná ██████████ poptávala při osobní schůzce, **e-maily z 25. 3. 2019** (č. l. 1410-1416 *trestního spisu*), prostřednictvím kterých obžalovaná ██████████ rozesílala žádost o spolupráci při hledání zaměstnanců v podobě osob opouštějících dětské domovy, **e-mailem z 12. 4. 2019** (č. l. 1392 *trestního spisu*), v němž ██████████ zaslal obžalovaným cenovou nabídku na kosmetické konzervanty na úpravu pH bylinných výluhů, **e-maily z 15. a 16. 4. 2019** (č. l. 1418-1422 *trestního spisu*), ve kterých obžalovaná ██████████ řešila obaly na produkty s různými společnostmi, **e-mail z 3. 9. 2018** (č. l. 1402 *trestního spisu*), v rámci něhož obžalovaná ██████████ poptávala u ██████████ vytvoření webových stránek pro přírodní kosmetiku, **e-mailem z 3. 9. 2018** (č. l. 1408 *trestního spisu*), v němž obžalovaná ██████████ řeší nový webshop pro přírodní kosmetiku s ██████████.
49. **Svědék** ██████████ (č. l. 1606-1607 *trestního spisu*) při svém výslechu vypověděl, že obžalovaná ██████████ po svědkovi požadovala zpracování receptur pro výrobu kosmetiky. Na odměňování se dohodli tak, že jedna část odměny bude za zpracování receptur a druhá za dozor nad výrobou, která se nekonala. Ohledně zpracování receptur existovala dohoda o provedení práce, na základě které bylo svědkovi za vytvoření čtyř až pěti receptur zapláceno 10 000 Kč. Vzniklé receptury byly základem jako extrakty, z nichž se měla kosmetika vyrábět, návrhy konzultoval s obžalovanou ██████████, poté navrhl technologický postup. Registraci finálního kosmetického výrobku provádí státní zdravotní ústav. Svědek obžalované seznámil se společností ██████████, která by jim registraci zařídila, připravil produktové karty pro devět přípravků jako podklad pro registraci. Společnost ██████████ upozornila, že registrace trvá dlouho, dle svědka přibližně dva roky, karty byly podány 12. 4. 2019, tudíž byl předpoklad, že v roce 2021 by proběhly první registrace z předmětných devíti. Obžalovaným došla trpělivost a se společností

██████████ přestali spolupracovat. Svědek uvedl, že neví, jak obžalované chtěly registraci řešit, bez ní by se prodej kosmetiky nemohl realizovat. Svědek komunikoval s oběma obžalovanými.

50. **K nemovitosti v katastrálním území obce ██████████ č.p. ██████████, okres ██████████ a přilehlým pozemkům** bylo ze spisového materiálu zjištěno následující. Z **úřední záznamu z 20. 5. 2021** (č. l. 498 trestního spisu) a z **21. 5. 2021** (č. l. 515-517 trestního spisu) vyplývá, že dne 24. 2. 2002 byla uzavřena kupní smlouva na nemovitost, ve které vystupovala jako kupující obžalovaná ██████████ jako předsedkyně představenstva společnosti ██████████ a jako prodávající ██████████ jako ředitel občanského sdružení – ██████████. Po celou dobu vlastnictví nemovitosti společností ██████████ měla věcné břemeno k nemovitosti fyzická osoba ██████████. Dne 19. 6. 2012 koupila nemovitost společnost ██████████, jejíž vlastníkem byla nejprve společnost ██████████ a poté společnost „A“. Po celou dobu vlastnictví nemovitosti společností ██████████ měla věcné břemeno k nemovitosti fyzická osoba ██████████. Dne 21. 3. 2014 koupila nemovitost ██████████. Věcné břemeno fyzické osoby ██████████ skončilo k datu 1. 8. 2014. Dne 4. 11. 2014 poskytla ██████████ nemovitost jako zástavu pro ██████████. Dne 29. 6. 2015 koupil ██████████ nemovitost, kdy dne 14. 10. 2014 byla sepsána smlouva o budoucí koupi. Operativním šetřením bylo zjištěno, že ██████████ aktivně využívala nemovitost, byla v ní pravidelně viděna a často v ní přebývala. Její společnost „B“ ██████████ provozovala v ██████████ restauraci, ve které spolu s ██████████ a ██████████ vykonávala hostinskou činnost.
51. **Ze zástavní smlouvy k nemovitosti ze dne 1. 10. 2014 spolu s návrhem na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí** (č. l. 518-520, 523-525 trestního spisu) bylo zjištěno, že ██████████ v zastoupení jednatelkou ██████████ jako vlastník nemovitostí pozemek ██████████, jehož součástí je stavba budova ██████████, a pozemek ██████████, vše v katastrálním území ██████████, zřídila zástavní právo k těmto nemovitostem k zajištění dluhů ██████████ vůči Hypoteční bance, a.s. jako zástavnímu věřiteli, a to v souvislosti se Smlouvou o úvěru, kterou ██████████ s Hypoteční bankou, a.s. uzavřel, kdy výše jistiny úvěru činila 1 500 000 Kč. Na základě **kupní smlouvy o převodu nemovitostí ze dne 14. 10. 2014 spolu s návrhem na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí** (č. l. 526-532 trestního spisu) prodala ██████████ nemovitosti ██████████ za kupní cenu 3 000 000 Kč. **Smlouvou o budoucí kupní smlouvě ze dne 22. 2. 2016** (č. l. 1208 trestního spisu) se ██████████ zavázal uzavřít se společností „A“ kupní smlouvu k nemovité věci poté, co bude k jejímu uzavření společností vyzván. Dne 7. 12. 2017 uzavřel ██████████ **kupní smlouvu o převodu nemovitostí** (č. l. 94-96 trestního spisu) a prodal společnosti „A“ dotčené nemovitosti za celkovou cenu 3 000 000 Kč.
52. **Svědék** ██████████ vypověděl, že obžalovaná ██████████ ještě před ukončením spolupráce žádala svědka o půjčení peněz v řádu jednotek milionů. V reakci na to jí svědek nabídl, že ačkoli jí peníze nepůjčí, může od ní koupit její dům, což bylo myšleno jako zástava, svědek neměl s nemovitostí žádný záměr, neužíval ji, neměl od ní ani klíče, pouze svědkův společník tam trávil jednou či dvakrát měsíc o prázdninách. Ze strany obžalované ██████████ nějakou dobu docházelo k hrazení nájmu svědkovi, neboť nemovitost užívala. Došlo mezi nimi tedy jednak k dohodě o prodeji domu, a rovněž k dohodě, že v určité době svědek nemovitost prodá obžalované zpět, toto následně učinil, považoval to za výpomoc. Na nákup nemovitosti měl svědek částečně vlastní finance, ve zbytku si vzal hypotéku, která byla následně splacena.
53. Dne 8. 12. 2017 byla uzavřena **smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva** (č. l. 110-111 trestního spisu), jejímž obsahem je, že na základě smlouvy o úvěru uzavřené dne 5. 12. 2017 mezi dlužníkem společností „A“ a věřitelem obžalovanou ██████████ poskytl věřitel dlužníkovi půjčku ve výši 1 500 000 Kč a dlužník se zavázal ji vrátit do 1. 1. 2019. K zajištění této pohledávky byl zřízen zajišťovací převod práva k pozemkům parc. č. ██████████, jehož součástí je budova č.p. ██████████, a parc. č. ██████████, vše v katastrálním území ██████████, obec ██████████, tak, že dlužník převedl na věřitele vlastnické právo ke jmenovaným nemovitostem s rozvazovací podmínkou spočívající ve splnění pohledávky. V případě, že by nebyl dluh splacen, převod práva se stane

nepodmíněným. Ze spisu dále vyplývá, že **zástavní smlouva k nemovitým věcem ze dne 26. 9. 2019** (č. l. 101-103 *trestního spisu*) zajišťovala dluhy zástavce [redacted] až do výše 1 800 000 Kč, které budou vznikat vůči MONETA Money Bank, a.s., jež je zástavním věřitelem, poskytnutím hypotečního úvěru a dluhy až do výše 1 800 000 Kč, které budou vznikat ze smlouvy o hypotečním úvěru. Zástavou, která byla předmětem dané smlouvy, byl pozemek parc. č. [redacted], jehož součástí je budova č.p. [redacted], a pozemek parc. č. [redacted], vše v katastrálním území [redacted], obec [redacted]. Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 7. 10. 2020 (č. l. 93 *trestního spisu*) a návrhů na vklad do katastru nemovitostí (č. l. 99-100, 105-107 *trestního spisu*) bylo zjištěno že vlastníkem nemovitostí parcela [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří, jejíž součástí je stavba č.p. [redacted], [redacted], a parcely [redacted] – ostatní plocha, vše v katastrálním území [redacted], obec [redacted], okres [redacted], byla k danému datu na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva ze dne 8. 12. 2017 obžalovaná [redacted] s právními účinky zápisu k 8. 8. 2019. Věcnými právy zatěžujícími tyto nemovitosti byly dle výpisu zástavní právo smluvní a zákaz zatížení zřízením věcného břemene, oboje s oprávněním pro MONETA Money Bank, a.s.

54. **Fotodokumentace a náčrtky ze dne 15. 2. 2019** (č. l. 599-611 *trestního spisu*) dokazují, že v prostorách nemovitosti č.p. [redacted] se nenacházela výrobní parfémy a kosmetiky, jednalo se o objekt určený k rekreaci či bydlení. Ze **šetření k nemovitosti na adrese [redacted] č.p. [redacted] ze dne 1. 10. 2020** (č. l. 114-115 *trestního spisu*) soud zjistil, že z provedeného šetření vyplynulo, že objekt, kterým je rodinný dům, nebyl využíván jako sociální podnik, kde se má provozovat za spoluúčasti zaměstnanců obchodní činnost, kterou ve své žádosti o dotaci z fondů Evropské unie prezentovala obžalovaná [redacted].
55. K odhadované ceně předmětné nemovitosti bylo vypracováno několik posudků. **Znalecký posudek ze dne 25. 2. 2016** (č. l. 1209-1217 *trestního spisu*) vyčíslil obvyklou cenu pro rodinný dům č.p. [redacted], [redacted] na 2 900 000 Kč. Dále byl ov posudku konstatováno, že se v prvním přízemním podlaží objevuje zvýšená vlhkost zdiva, proto je třeba provést opravu omítek a povrchů podlah, případně drenáž či svislou izolaci. V **úředním záznamu z 31. 5. 2022** (č. l. 1046 *trestního spisu*) byla stanovena odhadovaná tržní cena nemovitosti [redacted] č. p. [redacted] na 5 298 000 Kč. **Tržní posudek z 15. 7. 2022** (č. l. 1574 *trestního spisu*) určil cenu nemovité věci vedené na LV č. [redacted] v k. ú. [redacted] ve výši 5 200 000 Kč.
56. Ke stavu nemovitosti si vyjádřil **znalecký posudek ze dne 11. 7. 2019** (č. l. 1503-1517 *trestního spisu*), ve kterém byla konstatována silná vlhkost, nemožnost pracovat a skladovat sušené byliny, existence karcinogenních výluhů plísní. **Svědka** [redacted] při výslechu uvedl, že ohledně prostoru pro výrobu navrhoval omyvatelnou podlahu, stěny a stropy, dále aby se odpad z výluhů mohl někam odvézt a skladovat, s nikým ohledně projektové dokumentace nejednal, v objektu [redacted] byl asi třikrát, s panem [redacted] se tam nepotkal. Vlhkost se měla dle výpovědi svědka vyřešit větrákem.
57. **Svědka** [redacted] (č. l. 1605-1606 *trestního spisu*) podrobně popsal, že obžalovaná [redacted] zadala svědkovi rekonstrukci domu v obci [redacted] za účelem výroby přírodní kosmetiky. Jelikož podala žádost o dotační program, který jí byl přibližně po roce schválen, stavba mohla být zrealizována. Zpracovány byly dvě projektové dokumentace, jedna na suterén určený pro výrobu a druhá na první patro, kde mělo být bydlení, avšak druhá dokumentace se nezrealizovala. Projektantovi panu [redacted] nebyla za vypracování dokumentace obžalovanou [redacted] uhrazena **faktura** (č. l. 391 *trestního spisu*) na částku 52 500 Kč, uhradil ji proto svědek a předpokládal, že při realizaci stavby tuto fakturu přefakturuje a bude mu obžalovanou [redacted] zaplácena. Svědek se s obžalovanou domlouval ohledně úprav, aby byl prostor přizpůsoben výrobě a prakticky to fungovalo. V domě byla stoprocentní vlhkost, po zadní skalní stěně stékala voda, stěny se obložily cetrisovými deskami, uzavřelo se to plastovými okny a nikdo tam nevětral ani netopil, na celodenní uzavření oken i dveří svědek obžalovanou upozorňoval. Svědek nedokázal zadní stěnu asanovat, nemá na to oprávnění, sanaci zadní stěny bylo třeba udělat odbornou firmou, toto svědek i projektant obžalované [redacted] sdělil

dopisem (č. l. 389 trestního spisu). O stavbě většinou komunikoval s obžalovanou, nějaké pokyny mu dával [REDAKCE]. Nemovitost nebyla využívána, s obžalovanou [REDAKCE] se v ní setkal asi jednou. Stavbu jezdil kontrolovat svědek, jinak občas bratr obžalované, [REDAKCE]. Stavba byla dokončena v únoru či březnu 2019. Svědek vystavil obžalované na její výzvu fakturu, kterou mu vrátila, cena 800 000 Kč jí přišla vysoká, požadovala po svědkovi rozpis, vyhotovil ho v systému RTS, programu na stanovení cen stavebních prací. Obžalovaná [REDAKCE] mu poslala dopis, kde bylo vypsáno, co má opravit, neučinil tak, neboť neměl uhrazenou podstatnou část ceny za stavbu. K vadám vytýkaným ve vyhotoveném znaleckém posudku svědek uvedl, že boiler nedodávali, rovněž nerealizovali kanalizaci. Svědkovi se nepodařilo obžalovanou [REDAKCE] zastihnout, sháněl ji i ve společnosti v [REDAKCE], kde měla být zaměstnána, avšak bylo mu sděleno, že tam již nepracuje, telefonní číslo obžalované [REDAKCE], které znal, zůstalo společnosti. Klíče od domu stále měl, stavba nebyla předaná. Na obchodním rejstříku zjistil, že společnost byla přepraná na jiného majitele, pana [REDAKCE]. Oficiálně svoji práci nikomu nepředal, neboť obžalovaná [REDAKCE] s ním nekomunikovala. Byla mu uhrazena pouze částka 100 000 Kč z účtu [REDAKCE]. Tuto skutečnost dokládá **potvrzení o provedení platby** (č. l. 393 trestního spisu). S penězi se rozloučil a nechal to být, jelikož neexistovala žádná smlouva, ačkoli obžalované zasílal návrh smlouvy o dílo, na což nereagovala. Měli dohodnutý termín dokončení stavby, přesnou výši ceny ne, avšak rozpočet zasláný svědkem měla obžalovaná [REDAKCE] k dispozici ještě před realizací. Svědek skutečnost, že mu vyfakturovaná cena za práci bude uhrazena, odvozoval na základě dobrého slova. Výpověď svědka potvrzuje **faktura z 1. 4. 2019** (č. l. 392 trestního spisu) vystavená [REDAKCE] za rekonstrukci sklepních prostor v domě v obci [REDAKCE] ve výši 615 455 Kč. Na fakturu [REDAKCE] reagovala **dopisem z 13. 5. 2019** (č. l. 394 trestního spisu) tak, že fakturu vrací a neeviduje ji v účetnictví, jelikož je neoprávněně vystavená. Z **e-mailu od [REDAKCE] adresovaného obžalované [REDAKCE]** (č. l. 386 trestního spisu), je zřejmé, že ji vyzývá k úhradě faktur s tím, že obžalovaná řekla, že čeká na proplacení dotace, kterou má již proplacenou, ale přesto mu peníze neposlala. Dále musel za [REDAKCE] zaplatit faktury za projekty, za které obžalovanou [REDAKCE] také vyzývá k úhradě.

58. K vozidlu Hyundai i30, RZ [REDAKCE], se vyjádřila společnost Lenner Motors s.r.o. ve svém **sdělení s přílohami** (č. l. 647-651, 655 trestního spisu), že koupila vozidlo od společnosti Auto BB s.r.o. Auto BB s.r.o. koupila vozidlo v dražbě v Kolíně pořádanou Klán s.r.o. Do Klán s.r.o. vložila vozidlo společnost UniCredit Leasing. Od Lenner Motors koupila vozidlo paní [REDAKCE]. Jí a panu [REDAKCE] přišla předžalobní výzva od finančního úřadu k zaplacení dluhu ve výši 300 000 Kč za společnost „A“. **Rozhodnutím o zřízení zástavního práva k movité věci dlužníka a potvrzením o zápisu zástavního práva** (č. l. 652-654 trestního spisu) bylo prokázáno, že dne 2. 1. 2021 vzniklo zástavní právo k vozidlu Hyundai i30, kdy dlužníkem byla společnost „A“ a věřitelem Finanční úřad pro Kraj Vysočina Územní pracoviště v Pelhřimově, a to z důvodu neuhrazené daně v celkové výši 1 335 507 Kč.
59. Z úředního záznamu s přílohami (č. l. 656-659 trestního spisu) je patrné, že z výpisu IS PČR bylo zjištěno, že obžalovaná [REDAKCE] a obžalovaná [REDAKCE] užívaly vozidlo Hyundai i30 v době, kdy již nebyly jednatelky společností a společnost již byla převedena na [REDAKCE].
60. K zařízení potřebnému k výrobě přírodní kosmetiky poskytla **sdělení včetně příloh** (č. l. 616-629 trestního spisu) společnost [REDAKCE]. Montáž zařízení skleněný extraktor a míchaný zahušťovací kotel proběhla na adrese [REDAKCE] na základě kupní smlouvy mezi kupující [REDAKCE] a prodávající [REDAKCE]. Faktury ve výši 120 000 Kč z 24. 7. 2018 a ve výši 359 523 Kč z 26. 9. 2018 byly [REDAKCE] zaplacený. Dne 23. 6. 2020 byl společnosti [REDAKCE] nabídnut společností [REDAKCE] odprodej jmenovaných zařízení. Dle výpovědi svědka [REDAKCE] v souladu s požadavky na výrobu a doporučením svědka dodala zařízení společnost [REDAKCE], se kterou svědek spolupracoval. Laboratorní zařízení se nezapojovalo, bylo pouze předané, v době předání zařízení v nemovitosti nebyla upravená voda. Dále bylo ze

spisového materiálu zjištěno vystavení **faktury dodavatele** [redacted] (č. l. 639 *trestního spisu*) pro odběratele [redacted] na analyzátor vlhkosti Kern ze dne 12. 12. 2018 ve výši 36 808 Kč.

61. Shora uvedené dokresluje **sdělení společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. s přílohami** (č. l. 663-724 *trestního spisu*), ze kterého plyne, že společnost „A“ zastoupená [redacted] uzavřela se společností dne 2. 11. 2018 smlouvu o úvěru s předmětem financování extrakční kolona a zahušťovací kotel s kupní cenou 479 523 Kč a dne 6. 12. 2018 **smlouvu o úvěru** (č. l. 1492-1493 *trestního spisu*) s předmětem financování vozidla Hyundai i30 kombi s kupní cenou 380 000 Kč. Z důvodu neplacení splátek bylo vozidlo kvůli dlužné částce 229 216,48 Kč a zařízení v nemovitosti [redacted] č.p. [redacted] kvůli dlužné částce 325 074,09 Kč zajištěno.
62. K úvěrům obžalované [redacted] bylo soudem v rámci dokazování zjištěno následující. Dle **sdělení Air Bank a.s. z 1. 4. 2021, 24. 6. 2021 a 7. 7. 2021 s přílohami** (č. l. 1078-1079, 1082-11085, 1087 *trestního spisu*) měla [redacted] u Air bank jeden běžný a jeden spořicí účet a využila dva úvěry, a to ve výši 400 000 Kč ze dne 5. 12. 2017 a 200 000 Kč ze dne 16. 10. 2019. V potvrzení o výši příjmu doloženém k žádosti o úvěr ze dne 16. 10. 2019, bez kterého by úvěr nebyl poskytnut, je u osoby obžalované [redacted] uveden pracovní poměr na dobu neurčitou na pracovní pozici projektová ředitelka ve společnosti „A“ s datem nástupu do zaměstnání dne 1. 1. 2019 a s výší hrubé měsíční mzdy 64 000 Kč a průměrnou čistou měsíční mzdou 45 931 Kč. **Faktury** (č. l. 1375-1391 *trestního spisu*) dokládají příjmy obžalované [redacted] od [redacted], společnosti [redacted] a [redacted] na základě faktur, které společností fakturovala v období od 10. 2. 2019 do 2. 12. 2019. Z **potvrzení Air Bank a.s.** (č. l. 1423-1424 *trestního spisu*) vyplývá, že na účet [redacted] uhradila [redacted] dne 28. 11. 2017 částku 192 000 Kč a dne 5. 12. 2017 částku 400 000 Kč. Z **potvrzení Air Bank a.s.** (č. l. 1473 *trestního spisu*) bylo zjištěno, že dne 9. 3. 2023 byla doplacena půjčka ze dne 16. 10. 2019 ve výši 200 000 Kč. Dle **sdělení MONETA Money Bank, a.s.** (č. l. 1125, 1131 *trestního spisu*) měla [redacted] u banky zřízeny dva běžné účty, dva vkladové účty a využila tři úvěry, a to ve výši 500 000 Kč ze dne 1. 12. 2017, 1 800 000 Kč ze dne 26. 9. 2019 a 334 000 Kč ze dne 12. 5. 2020. [redacted] měla u banky vedené dva běžné účty a jeden vkladový účet a společnost „B“ dva běžné účty, ke kterým měla dispoziční právo obžalovaná [redacted]. **Sdělením MONETA Money Bank, a.s.** (č. l. 1439 *trestního spisu*) a **oznámením MONETA Money Bank, a.s.** (č. l. 1472 *trestního spisu*) bylo prokázáno, že hypoteční úvěr ze dne 26. 9. 2019 byl dne 23. 1. 2023 předčasně splacen, tím zaniklo zástavní právo k zastaveným nemovitostem.
63. Shora uvedené shrnují a nad rámec shrnutého doplňují tyto listinné důkazy. Z **úředních záznamů** (č. l. 743-746, 903-904 *trestního spisu*) a **e-mailů** (č. l. 762-768, 771-774, 797-798, 803-855, 857-858, 861-862, 867, 874-876, 892-894, 905-926, 935, 938, 954, 961, 963, 965, 969, 972-974, 980-991 *trestního spisu*) vyplývá, že dne 5. 6. 2019 odeslala obžalovaná [redacted] e-mail advokátní kanceláři, ve kterém sděluje, že jí záleží na tom, aby o rekreační dům, na jehož nákup byla použita převážná část prostředků dotace, nepřišla. Její představa je zbavit se [redacted] a nemovitost včetně dotace převést na jinou společnost. Z e-mailu ze dne 27. 4. 2021, který odeslala obžalovaná [redacted] obžalované [redacted] vyplývá, že [redacted] si vzala úvěry a hypotéky, které využívá obžalovaná [redacted] pro své podnikání a další účely, kdy [redacted] měsíčně hradí [redacted] splátky. V e-mailu ze dne 20. 5. 2021 obžalovaná [redacted] obžalované [redacted] píše, že by bylo dobré zjistit, jak by to bylo s cenou nemovitosti, kdyby se překolaudovala na rodinný dům, mohlo by to pomoci při převodu nemovitosti v obci [redacted]. V e-mailu z 15. 5. 2019 se obžalované domlouvají ohledně převodu nemovitosti a řeší s tím spojené podmínky dotace, se kterými byly srozuměny. V e-mailu z 6. 9. 2018 je hovořeno o zástavní smlouvě [redacted] s tím, že půjčila společnosti „A“ 3 000 000 Kč a tato smlouva je datována k 28. 11. 2017. Z e-mailu ze dne 8. 11. 2019, 10. 12. 2019 a 10. 3. 2020 bylo zjištěno, že obžalované řešily účetnictví, faktury, banku, daňové příznání, odstoupení od leasingových smluv, katastr nemovitostí spojené s [redacted] a dávaly pokyny účetní [redacted] i po datu 8. 9. 2019, ačkoli v té době byl již jako jediný jednatel a společník [redacted]. V e-mailu ze dne 14. 2. 2019

řešila obžalovaná [redacted] možný převod nemovitosti [redacted] č.p. [redacted] na společnost „B“. Dle e-mailů obžalované [redacted] konala obžalovaná aktivní kroky k vyřízení a získání dotace, a to i v době, kdy ještě nebyla jednatelkou společnosti.

64. Dle **úředních záznamů z 13. 7. 2021** (č. l. 1048-1055 *trestního spisu*), **sdělení České spořitelny, a.s.** (č. l. 1092-1093, 1099-1100 *trestního spisu*) a **sdělení Komerční banky, a.s.** (č. l. 1108-1109 *trestního spisu*) byl bankovní účet č. [redacted] vedený u České spořitelny a.s. majitele společnosti A založen 3. 4. 2014 a zrušen 23. 7. 2020. Dispoziční právo k tomuto účtu měli [redacted], nar. [redacted], od 3. 4. 2014 do 10. 3. 2020, [redacted] od 3. 4. 2014 do 10. 3. 2020 a obžalovaná [redacted] od 3. 4. 2024 do 23. 7. 2020. Dne 26. 6. 2018 byla na účet připsána první část dotace z bankovního účtu Ministerstva pro místní rozvoj ČR ve výši 2 465 000 Kč. V den připsání této části dotace byl zůstatek na účtu ve výši 0 Kč. Dle výpisu z účtu nebyly peníze z dotace použity na účel, na který byly poskytnuty, s výjimkou jedné platby dne 17. 8. 2018 ve výši 120 000 Kč na účet společnosti [redacted]. V období červen až červenec 2018 odešly platby v celkové výši 1 950 000 Kč na účet majitelky [redacted], na němž byl před první platbou zůstatek 1 852 Kč a jehož disponentem byla obžalovaná [redacted]. V období červen až srpen 2018 byly z účtu [redacted] vráceny na účet [redacted] peníze v celkové výši 158 000 Kč. Z účtu [redacted] bylo za období 25. 6. 2018 až 30. 8. 2018 celkem odčerpáno 1 925 588,61 Kč, z toho 684 000 Kč odešlo na účty obžalované [redacted], 328 988,83 Kč na další účty [redacted], 291 296,77 Kč bylo čerpáno formou plateb kartou a 75 500 Kč výběrem z bankomatů. Z účtu [redacted], na který byly zaslány prostředky od [redacted], byly tyto prostředky odeslány ve výši 289 965 Kč na další účty [redacted], ve výši 398 000 Kč na účet [redacted], matky obžalované [redacted], částka 31 365 Kč byla vybrána v hotovosti a 23 014,58 Kč bylo použito na platby kartou. Dne 6. 5. 2019 byla na účet [redacted] připsána druhá část dotace ve výši 658 778,39 Kč. V den připsání této části dotace byl zůstatek na účtu ve výši -36,63 Kč. Ve stejný den odešla z účtu částka 453 575,40 Kč, z toho 420 000 Kč na účet [redacted]. Následující dny odešlo z účtu 271 716 Kč, z toho 45 000 Kč na účet [redacted] a 200 000 Kč na účet společnosti „B“, ve které je obžalovaná [redacted] jednatelkou. Žádná z uvedených plateb nesouvisela s podnikatelskou činností [redacted].
65. **Úředním záznamem z 22. 7. 2021** (č. l. 1056-1061 *trestního spisu*) byl dokazováno, že v souvislosti s uzavřením smlouvy o půjčce ve výši 150 000 Kč ze dne 5. 12. 2017, ve které vystupovala obžalovaná [redacted] jako věřitel a společnost „A“ jako dlužník, následně uzavření smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva k věci nemovité ze dne 8. 12. 2017 a následně převodu nemovitostí dne 8. 8. 2019 na obžalovanou [redacted] bylo zjištěno následující. Obžalovaná [redacted] převedla 1 500 000 Kč na účet [redacted], nikoli na účet [redacted], a to dne 28. 11. 2017 částku 408 000 Kč z účtu [redacted], matky obžalované [redacted], dne 29. 11. 2017 částku 192 000 Kč ze spořicího účtu obžalované [redacted], dne 6. 12. 2017 částku 400 000 Kč z účtu obžalované [redacted], kdy se jednalo o půjčku od Air Bank a.s. ze dne 5. 12. 2017 a dne 6. 12. 2017 částku 500 000 Kč z účtu obžalované [redacted], u níž se jednalo o půjčku od Moneta Money bank a.s. ze dne 1. 12. 2017. Půjčka od Air Bank a.s. byla obžalovanou [redacted] dne 29. 9. 2019 a půjčka od Moneta Money Bank a.s. dne 14. 10. 2019 předčasně splacena z finančních prostředků, které získala z úvěru od Moneta Money bank a.s. ve výši 1 800 000 Kč ze dne 26. 9. 2019 se zástavním právem na nemovitost [redacted] č.p. [redacted] a přílehlé pozemky. Dále z vyplaceného úvěru ve výši 1 800 000 Kč převedla obžalovaná [redacted] částku 479 242 Kč na účet [redacted].
66. **Vztahový diagram** (č. l. 511 *trestního spisu*) **k osobě obžalované** [redacted] zobrazuje, že obžalovaná v minulosti vystupovala v patnácti obchodních společnostech. Dle **úředního záznamu z 18. 3. 2021** (č. l. 490 *trestního spisu*) byla v dané době obžalovaná [redacted] povinná vůči 8 exekučním titulům, jejichž celkový součet byl 8 212 523,74 Kč. První z těchto exekučních

titulů ve výši 7 693 807,03 Kč byl vydán 10. 12. 2009 v souvislosti s působením ve společnosti [REDAKCE]. Provedeným důkaze v podobě **přehledu exekucí** (č. l. 491, 493-497 *trestního spisu*) bylo soudem zjištěno, že celková částka exekucí vůči obžalované [REDAKCE] činila 8 212 523,74 Kč.

67. **Opis z evidence přestupků obžalované [REDAKCE]** (č. l. 1296 *trestního spisu*) neobsahuje žádný záznam. Naopak **opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob obžalované [REDAKCE]** (č. l. 1297 *trestního spisu*) obsahuje tři záznamy o jejím trestním stíhání, přičemž nejstarší je již z roku 1989. **Rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 17. 6. 1998 sp. zn. [REDAKCE]** (č. l. 1524-1527 *trestního spisu*) pak byla pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2, trestního zákona, který spáchala při řízení osobního vozidla, odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců s podmíněným odložením na zkušební dobu v délce 1 roku a dále jí byl uložen zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu 2 roky 6 měsíců. **Usnesením Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 5. 1. 2000 č. j. [REDAKCE]** (č. l. 1528 *trestního spisu*) bylo rozhodnuto, že se ve zkušební době osvědčila. **Usnesením Okresního soud v [REDAKCE] ze dne 29. 7. 2017 č. j. [REDAKCE]** (č. l. 586-588 *trestního spisu*) bylo schváleno narovnání mezi [REDAKCE] a poškozenou E.ON Energie, a.s. a zastaveno trestní stíhání vedené proti [REDAKCE], neboť nahradila škodu způsobenou jednáním, v němž byl podanou žalobou spatřován přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku.
68. K osobě obžalované [REDAKCE] soud z úředního záznam z 19. 5. 2021 (č. l. 482 *trestního spisu*) zjistil, že provedenou lustrací v databázi ČSSZ bylo zjištěno, že obžalovaná [REDAKCE] byla od 1. 1. 2015 do 15. 5. 2021 zaměstnána pouze u společnosti [REDAKCE]. **Opis z evidence přestupků obžalované [REDAKCE]** (č. l. 1294 *trestního spisu*) a **opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob obžalované [REDAKCE]** (č. l. 1295 *trestního spisu*) neobsahuje žádný záznam.
69. Na základě výše popsaného dokazování soud učinil následující **závěry o skutkovém ději**. Soud se po provedeném dokazování u hlavního líčení v zásadě ztotožňuje s podanou obžalobou v tom, že se obžalobou projednávané skutky staly a že je spáchaly obžalované. Oproti obžalobě upřesnil soud na základě provedeného dokazování popis skutkových okolností jednání obžalovaných v několika níže podrobně popsáných detailech.
70. V první řadě je třeba uvést, že soud po kompletním provedeném dokazování nijak nezpochybňuje, že podání žádosti o dotaci obžalovanou [REDAKCE] a další činnosti jmenované i obžalované [REDAKCE] směřovaly původně k tomu, aby společnost „A“ v nemovitosti v obci [REDAKCE] vyráběla přírodní kosmetika. Tuto obhajobou široce akcentovanou skutečnost ostatně nezpochybňovala ani obžaloba. Tato skutečnost ostatně byla prokázána důkazy prokazujícími realizaci stavebních úprav objektu za účelem výroby, jednání ohledně výroby, jak budou vypadat obaly či e-shop, jak se budou přírodní parfémy utvářet. Klíčovým problémem předmětného dotačního projektu však bylo něco zcela jiného. Výroba přírodní kosmetiky totiž nebyla podstatou dotačního projektu a důvodem, proč měl být projekt dotován veřejnými prostředky. Tím důvodem bylo především zaměstnání dětí z dětských domovů při výrobě této přírodní kosmetiky, která měla být příjemcem dotace dle jeho tvrzení dostatečně zabezpečena jak personálně, tak finančně. Proto bylo rozhodnuto dotačním úřadem o tom, že u tohoto podnikatelského záměru je namísto uhradit z dotačních prostředků věci sloužící pro uskutečnění takového projektu, a to nemovitosti, osobní vozidlo a vybavení laboratoře. Ačkoli k vyplacení dotačních prostředků obžalovaným následně došlo, ze strany obžalovaných nedošlo ani k deklarovanému zaměstnání dětí z dětských domovů, ani k použití dotačních prostředků deklarovaným účelem.
71. Obhajobou uváděné nečekané a nepředvídatelné skutečnosti, pro které ani k jednomu z těchto kroků při realizaci projektu nedošlo, ovšem dle provedeného dokazování tuto charakteristiku postrádají. Nutnost objekt v [REDAKCE] rekonstruovat a skutečnost, že rekonstrukce nebyla

provedena správně, nelze označit za neočekávanou věc. O potřebě vyřešit vlhkost a plíseň věděla obžalovaná [REDAKCE] již dávno, je to konstatováno v projektech i v samotné žádosti o dotační projekt, jelikož ze znaleckého posudku byla již předem obžalované [REDAKCE] tato skutečnost zřejmá. Zároveň rekonstrukce prováděná svědkem [REDAKCE] nebyla dle jeho věrohodné výpovědi zaměřena na odstranění toho klíčového problému, tedy odstranění vlhkosti objektu. Obžalovaná [REDAKCE] také v dotačním projektu tvrdila, že penězi na rekonstrukci disponuje. Toto tvrzení se však dle její vlastní výpovědi nezakládalo na pravdě. Sama obžalovaná [REDAKCE] se totiž vyjádřila tak, že prostředky neměla a sháněla kvůli tomu investora na nákup nemovitosti. Odhlédnuto od toho, však nelze pominout, že obžalovaná [REDAKCE] za provedenou rekonstrukci svědku [REDAKCE] beztak nezaplatila, tudíž ani provedení rekonstrukce ať už v jakémkoliv rozsahu ji do finančních problémů v danou chvíli nepřivedla, jelikož svědek [REDAKCE] na vymáhání proplacení své faktury rezignoval. Dále realizaci projektu nemohla mařit jakožto nenadálá ani ta skutečnost, že pro projekt nebylo lze sehnat zaměstnance z řad dětí z dětských domovů, neboť obžalovaná již ve svých projektových žádostech tvrdila, že tuto situaci má předem ověřenou, ačkoli tomu tak nebylo. Rešerše mezi dětskými domovy totiž reálně proběhla nejméně o dva roky později, kdy bylo obžalovanými dle svých výpovědí zjištěno, že sehnat jako zaměstnance děti opouštějící dětské domovy prakticky není možné. Rovněž existence spolupráce [REDAKCE] s jinými subjekty, o které bylo v projektu rovněž hovořeno, byla dokazováním sdělení jednotlivých subjektů vyloučena.

72. Na základě těchto skutečností soud jako první upřesnění oproti podané obžalobě zahrnul do popisu skutku právě uvedení nepravdivých údajů i v samotné žádosti o schválení projektu, a to jednak uvedení obžalovanou [REDAKCE] dostatek finančních prostředků a existenci vlastních zdrojů, a dále i uvedení skutečnosti, že společnost provedla průzkum cílové skupiny a že je přesvědčena o velkém počtu zájemců o práci v sociálním podniku, a to na základě navázané spolupráce se spolkem [REDAKCE] a místně příslušnými dětskými domovy.
73. Druhé doplnění popisu skutkového stavu soud provedl konkretizací toho, že nákup nemovitosti, osobního vozidla ani laboratorního vybavení nebyl z dotačních prostředků zcela uhrazen. Dotačního projekt totiž předpokládal, že se nejprve tyto věci pro fungování podniku musí nakoupit z vlastních peněz a následně se proplatí dotačními prostředky. S ohledem na výše uvedené v případě, kdy obžalovaná [REDAKCE] investovala finanční prostředky do nákupu nemovitosti, měly jí být tyto peníze vráceny z proplacené dotace, situace tedy neměla být vůbec řešena zajišťovacím převodem práva. V případě vozidla a zařízení pro výrobu kosmetiky, pokud bylo pořízeno formou leasingu, měla se dotace použít na úhradu leasingu. Použití dotačních peněz musí být čitelné a kontrolovatelné. Ovšem v tomto případě dotační prostředky na uhrazení vstupů kvůli jednáním obžalovaných takto použity nebyly. V důsledku nepravdivého tvrzení obžalované [REDAKCE] o existenci vlastních zdrojů musela tato obstarávat zdroje cizí, a neměla dokonce ani dostatek prostředků na samotné fungování společnosti „A“. Peníze určené k nákupu nemovitosti, vozidla i vybavení byly sice použity na úhradu peněz získaných na jejich nákup, ale pouze z části, z části z nich byl dotován samotný provoz podniku, jak bylo popisováno rovněž obžalovanými. V důsledku toho také následně po navržení dalších problémů fungování dotyčné společnosti došlo k tomu, že na základě zajišťovacích převodů věřitelé společnosti „A“ (včetně obžalované [REDAKCE]) na takto zajištěný majetek nakonec dosáhli a společnost o dotovaný majetek přišla, a následně prakticky neměla z čeho dotaci vrátit.
74. Pokud jde o zajišťovací převod, který se týkal nemovitosti, nesouhlasí soud s obhajobou, že se jedná o podobnou situaci jako u vzniku zástavního práva. Obsahově se sice zajišťovací převod v tomto případě jako zástavní právo choval, avšak z hlediska trestnosti jednání obžalovaných spočíval podstatný rozdíl v tom, zda o existenci institutu poskytovatel dotace předem věděl či nikoli. Leasingová smlouva byla poskytovateli známa, mohl si kontrolovat, zda se plní nebo ne, jakkoli k jejímu úplnému uhrazení ve výsledku také nedošlo. Pokud by však poskytovatel dotace měl předem informace, že nemovitost, která má být majetkem společnosti, je zajištěna takovýmto

způsobem, jednalo by se o podstatnou skutečnost, která by rozhodování poskytovatele mohla ovlivnit. Z toho důvodu je v dotačních podmínkách stanoveno, že zástava musí probíhat s vědomím dotačního úřadu. Navíc vzhledem k časovému sledu jednotlivých kroků vzniká pochybnost, zda skutečně došlo k sepsu smlouvy o zajišťovacím převodu práva již v roce 2017. Soud nemá k dispozici tolik důkazů, aby mohl napevno konstatovat, že tomu tak nebylo. Ovšem lze minimálně hodnotit vznik smlouvy v dané době jako nevěrohodný vzhledem k povaze zvoleného zajišťovacího institutu, neboť zajišťovací převod vlastnického práva se chová tak, že ve chvíli, kdy dluh není splacen, dojde k zajištění, a to právě převodem. Pokud k realizaci zajišťovacího práva převodem nedošlo v roce 2017, vzniká otázka, k čemu v té době obžalované [REDAKCE] jako věřitelce byl, jestliže ve výsledku došlo až v roce 2019. Takové jednání splňuje parametry pro závěr soudu o účelovosti takového postupu a účelovém vyvedení majetku společnosti „A“ v době, kdy bylo jasné, že společnost krachuje a nebude schopná nadále fungovat a využít dotaci v projektu deklarovaným způsobem. Tento skutečnost pak pochopitelně jen podtrhuje následný převod společnosti „A“ na bílého koně.

75. Sousednost kroků dokazuje, že zatímco v případě obžalované [REDAKCE] od počátku její záměr směřoval k tomu použít dotaci ne tím způsobem, jak bylo deklarováno, obžalovaná [REDAKCE] zpočátku projektu mohla věřit. V tomto smyslu se stala do jisté míry obětí jednání obžalované [REDAKCE], kterou soud shledává ze dvou spolupachatelů jako osobu hlavní a jednoznačně s výrazně vyšším podílem na daném jednání. Obžalovaná [REDAKCE] se tedy do určité chvíle mohla domnívat i vzhledem ke zjevným manipulativním schopnostem obžalované [REDAKCE] že projekt se sociálním přesahem může fungovat, avšak nejpozději ve chvíli kdy podepsala smlouvu o zajišťovacím převodu práva a realizovala spolu s obžalovanou [REDAKCE] tento převod, stala se spolupachatelkou, a to i v dalších krocích popsaných ve výroku rozsudku, místo toho, aby byla poškozenou jednáním obžalované [REDAKCE]. Argumentace obžalované [REDAKCE], že kývla na zajištění realizace převodu nemovitosti, aby zajistila své peníze, a přitom to pro ni znamenalo vzít si další úvěr ve výši 1 800 000 Kč, vykresluje nelogičnost jejích úvah. V danou chvíli si však musela být obžalovaná [REDAKCE] vědoma minimálně toho, že podpisem a realizací smlouvy dochází k vyvedení majetku, který měl dle dotace patřit společnosti. Že jí byla tato skutečnost známa dokazuje e-mailová komunikace. Soud hodnotí jako vysoce nevěrohodné tvrzení, že převod vlastnického práva měl ve skutečnosti vést k zachování projektu.
76. Dále jsou obžalovaným ve výroku rozsudku v souladu s obžalobou vytýkány prokázané skutečnosti, že nebyla předložena zpráva o udržitelnosti a že nebyly zaměstnány osoby tak, jak to bylo v dotačním projektu slibováno.
77. Třetím bodem, v němž se soud ve svých závěrech odchýlil od obžaloby, je vypuštění části popisu skutku ve vztahu k čestnému prohlášení k účtu [REDAKCE]. Soud má po provedeném dokazování za to, že k tomuto jednání skutečně došlo a že jednalo se o sdělení nepravdivého údaje. Nicméně v tomto bodě dal za pravdu v obhajobě v tom, že povaha této nepravdivé skutečnosti zde nebyla ve vztahu k dotačnímu projektu a jeho realizaci nijak rozhodující, neboť na tento účet žádné peníze z dotačních prostředků nebyly zaslány přímo. Poté byl účet sice používán, ale nikoli v souvislosti s čestným prohlášením.
78. Konečně čtvrtým detailem, který soud posuzoval jinak než obžaloba, bylo vypuštění části popisu skutku zachycující zastavení nemovitosti v [REDAKCE] při sjednávání hypotečního úvěru obžalovanou [REDAKCE]. Jak výše uvedeno zastavení dotované nemovitosti bez vědomí poskytovatele dotace jednoznačně odporovalo dotačním podmínkám. Dotační podmínky však vázaly společnost „A“. Za situace, kdy sjednal hypoteční úvěr jiný subjekt, lze podle názoru soudu vyslovit porušení dotačních podmínek ze strany příjemce dotace pouze primárním neoprávněným převodem této nemovitosti na jiný subjekt, nikoli každé další nakládání s touto nemovitostí jinými osobami, a to i za situace, kdy touto osobou je bývalá jednatelka příjemce dotace. Pro danou chvíli tedy obžalovaná [REDAKCE] byla fyzickou osobou vlastnící nemovitý majetek, tudíž se na ni

nevztahovaly podmínky dotačního rozhodnutí určené příjemci dotace, a proto je také nemohla porušit. Důsledkem vypuštění této části skutkové věty obžaloby pak následně bylo zpřehlednění skutkové věty do dvou skutků. Je totiž zřejmé, že předmětných trestných činů se obžalovaná dopustila více jednáními, nikoli jednáním jediným.

79. Soud proto dospěl k závěru o skutkovém ději uvedeném podrobně pod bodem 1. výroku tohoto rozsudku. Podle názoru soudu jednoduše není pravdou, že obžalované od počátku a po celou dobu zamýšlely realizaci dotačního programu jen v dobrém a ta se však v důsledku souhry okolností nezdařila. Základy celého dotačního projektu byly ve skutečnosti vystavěny obžalovanou [REDAKCE] nesmírně chatrně jelikož nebyly pravdivé, a bylo tak od počátku naprosto zřejmé, že projekt neměl v rámci obžalovanou [REDAKCE] předestřených parametrů šanci na úspěch.
80. Jako samostatný skutek vymezil soud pod bodem 2. výroku rozsudku z výše uvedených důvodů jednání, kterým se obžalovaná [REDAKCE] dopustila úvěrového podvodu. Není pochyb o tom, že v obou případech ke sjednání úvěru v této výši došlo a v obou případech předložila obžalovaná [REDAKCE] nepravdivé dokumenty, na jejichž základě úvěr získala. Oba úvěry sice následně řádně a včas splatila, což bylo v důsledku dokazování do skutkového popisu oproti žalobě rovněž doplněno, nicméně naplnila znaky pokračujícího přečinu úvěrový podvod, jak podrobněji uvedeno v příslušné pasáži odůvodnění rozsudku.

III. Obhajoba obžalovaných

81. Obžalované sice připouštěly v zásadě celou objektivní stránku svého jednání. Na druhou stranu rozprostřely v rámci své obhajoby řadu doplňujících skutkových námitek, s nimiž se soud vypořádá výše. Některým z těchto námitek soud také přizpůsobil svá skutková zjištění, jak je výše rozvedeno. Pokud ovšem obhajoba obou obžalovaných poukazovala na klíčovou roli Regionální poradenské agentury s.r.o. má soud za to, že právě po zpřesnění skutkových zjištění je patrné, že podstata celého problematického jednání, kladeného za vinu obžalovaným, spočívá v jiných aspektech dotačního řízení, než bylo to, které zajišťovala daná společnost.
82. Stěžejní námitkou na straně obžalovaných je však nedostatek subjektivní stránky, neboť obě nespátřují nespátřují ve svém jednání úmysl ke spáchání trestného činu. S touto částí obhajoby se soud vypořádává v příslušné pasáži odůvodnění rozsudku níže.
83. Dále především obžalovaná [REDAKCE] za podpory obžalované [REDAKCE] velmi aktivně usilovala o náhradu škody poškozeným subjektům, a to ve finále zcela úspěšně. Tato skutečnost našlo rovněž odraz ve výrokové části rozsudku, příslušná zjištění jsou k nim uvedena výše, a soud danou skutečnost bral v potaz při ukládání trestu, jak je odůvodněno opět v příslušné pasáži níže. To samé se týká projevů lítosti obou obžalovaných. Obžalovaná [REDAKCE] tak vyjádřila lítost and svým jednáním a jeho důsledky, jelikož neměla záměr kohokoliv podvést a mít z toho prospěch, měla v úmyslu vyrábět kosmetiku s využitím prostorů v obci [REDAKCE] a zaměstnat děti z dětských domovů. Je si vědoma, že projekt nezvládla a že porušila podmínky dotačního projektu. Obžalovanou [REDAKCE] situace dle jejího vyjádření rovněž mrzí, nebyl plán projekt nerealizovat, mít z něho pouze finanční prospěch a spáchat podvod. Nedomyslely, že v dětských domovech jsou děti, které nejsou zletilé, a děti, které z dětského domova odcházejí, už nejsou následně s domovem v kontaktu, proto mezi nimi nelze nalézt vhodné zaměstnance.

IV. Právní posouzení

67. Po právním posouzení prokázaných skutečností soud shledal, že obě obžalované se jednáním popsaným pod **bodem 1.** výroku rozsudku společným jednáním dopustily toho, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedly nepravdivé údaje, podstatné údaje zamlčely a použily, v nikoli malém rozsahu, prostředky, získané účelovou dotací na jiný než určený účel, a způsobily takovým činem značnou škodu. Tím naplnily skutkovou podstatu zločinu **dotační podvod podle § 212 odst. 1, odst. 2, odst., 5 písm. c) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

68. Trestného činu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 trestního zákoníku se totiž dopustí ten, kdo v žádosti o poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci nebo příspěvku uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Jde o tzv. abstraktní ohrožovací delikt, takže jeho znakem není vyvolání poruchy a dokonce ani konkrétní ohrožení chráněného objektu. Po formální stránce je skutková podstata trestného činu naplněna již v případě, že pachatel uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo zamlčí podstatné údaje v žádosti o poskytnutí dotace (subvence). K dokonání tohoto trestného činu tedy dojde již samotným uvedením nepravdivých (hrubě zkreslených) údajů či zatajením podstatných údajů, na rozdíl od podvodu dle § 209 odst. 1 trestního zákona není vyžadováno tzv. jednání třetí osoby v omylu či vznik škody. V obecné rovině je za dotaci považována suma finančních prostředků poskytovaných fyzickým a právnickým osobám (státním i nestátním), a to na konkrétně specifikované potřeby (účelové dotace) či k libovolnému užití příjemcem dotace (neúčelové dotace). Uvedení nepravdivých údajů o financování projektu a o klíčových zjištěních zakládajících povahu sociálního podniku v tomto případě bylo pochopitelně způsobilé ovlivnit rozhodování dotačního orgánu. Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 11. 3. 2020 sp. zn. 5 Tdo 1176/2019 se pak ve shodě s obžalobou podává, že *„v případech, kdy výplata dotačních prostředků byla již v rozhodnutí o jejich poskytnutí podmíněna realizací dotačního záměru, dochází k vyplacení finanční podpory zpětně až po naplnění stanoveného účelu, přičemž dotace je následně užitá příjemcem k dodatečné úhradě již vynaložených nákladů. Zpravidla dojde nejprve k vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace a teprve v další fázi je třeba požádat o vyplacení konkrétní částky v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. Za takové či podobné situace je třeba za žádost o poskytnutí dotace ve smyslu § 212 odst. 1 trestního zákoníku považovat i žádost o výplatu přidělené dotace, neboť jde o podstatnou skutečnost, kterou se završí proces přidělení a použití finanční podpory vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace, přičemž není důvod v tomto směru rozlišovat mezi touto žádostí a žádostí o poskytnutí dotace předcházející vydání rozhodnutí poskytovatele o jejím přidělení“*.
69. Ustanovení § 212 odst. 2 trestního zákoníku pak zdůrazňuje, že užití těchto prostředků je striktně vázáno na předem stanovený a jasně definovaný účel, v souladu se stanovenými zásadami dotační politiky, následně musí být užití těchto prostředků náležitě zúčtováno. V tomto konkrétním případě je vedle sdělení výše popsanych nepravdivých údajů právě použití dotačních prostředků zcela v rozporu s dotačními pravidly. Soud zde odkazuje na závěry usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 5. 2022, sp. zn. 5 To 9/2022, který dokonce stanovil, že *„pro posouzení trestnosti jednání pachatele trestného činu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2 trestního zákoníku není podstatné, že došlo k naplnění celkového smyslu dotované akce, například ke zvýšení výroby určitého produktu, rozhodující je, že nebyla splněna podmínka, že prostředky z poskytnuté dotace „účelově vázané dotační prostředky“ budou použity na nákup konkrétního strojního vybavení, protože část tohoto vybavení byla pořízena formou leasingu, a zatímco dotační prostředky byly použity k uhrazení dluhů společnosti a na jiné účely“*. Mnohem závažnější situace přitom v důsledku jednání obžalovaných nastala v projednávaném případě. Jelikož peníze nebyly použity na nákup věcí, na které být použity měly, došlo ve výsledku k tomu, že ani jedna z předmětných věcí se nestala majetkem společnosti, respektive byla z něho vyvedena, a ve výsledku vůbec nedošlo k naplnění smyslu dotované akce.
70. Kvalifikovaná skutková podstata ustanovení § 212 odst. 5 písm. c) trestního zákoníku pak postihuje toho, kdo výše popsáním činem způsobí značnou škodu.
71. Dále obě obžalované v jednočinném souběhu s předchozím trestným činem společným úmyslným jednáním předložily nepravdivé doklady a zatajily podstatné doklady a údaje, a tím umožnily neoprávněné použití finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie a způsobily takovým činem značnou škodu, čímž naplnily skutkovou podstatu zločinu **poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2021, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku**.
72. Trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku se totiž dopustí ten, kdo vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo v takových dokladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslující údaje

vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo takové doklady nebo údaje zatají, a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků z některého takového rozpočtu nebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu, a činem způsobí značnou škodu.

73. Ve vztahu k naplnění skutkové podstaty trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 trestního zákoníku v daném případě, pak je třeba připomenout, že se vztahuje na neoprávněné manipulace s jakýmkoliv doklady umožňujícími nesprávné použití finančních prostředků z některého z evropských rozpočtů, kdy k trestní odpovědnosti za tento trestný čin postačí samotné vyhotovení, použití nebo předložení dokladů vykazujících uvedené vlastnosti nebo uvedení nepravdivých nebo hrubě zkreslujících údajů v nich, aniž by muselo dojít k důsledkům z toho hrozícím, tedy k nesprávnému použití nebo zadržování finančních prostředků z některého evropského rozpočtu, přičemž mezi doklady způsobitelné poškodit finanční zájmy EU patří i prezenční listiny, pracovní smlouvy a další podklady. Nepravdivými údaji jsou v tomto kontextu míněny údaje obsahově zcela neodpovídající skutečnosti a hrubě zkreslenými údaji jsou údaje co do svého obsahu nepřesně nebo neúplně informující o určitých zásadních okolnostech, takže neodrážející dostatečně objektivně skutečný stav. Trestní odpovědnost za tento trestný čin v základní skutkové podstatě není podmíněna vznikem škody, proto nemusí ani úmysl pachatele k takové škodě směřovat. Trestný tak může být i pachatel, který žádné finanční prostředky z evropských zdrojů nečerpá. Pachatelem může být jakákoliv trestně odpovědná osoba, ať už fyzická nebo právnická. Trestní odpovědnost není podmíněna vyvoláním omylu nebo využitím něčího omylu, ale použití nepravdivých, nesprávných nebo neúplných dokladů, jejich zatajení, uvedení nepravdivých nebo hrubě zkreslujících údajů v nich nebo zatajení takových údajů může vést k jednání v omylu nebo s neznalostí určitých podstatných skutečností. Tento trestný čin je dokonán už ve chvíli, kdy pachatel popsáním jednáním vytvoří podmínky pro vznik uvedeného poruchového následku.
74. Ovšem také v tomto případě obžalované svým jednáním způsobily značnou škodu a naplnily tak znaky kvalifikované skutkové podstaty podle § 260 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku.
75. Prokázaným jednáním obžalované totiž způsobily Evropské unii, zastoupené Českou republikou - Ministerstvem financí škodu ve výši 3 123 778,39 Kč. Podle § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku se značnou škodou rozumí škoda dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč.
76. V této souvislosti je třeba ve vztahu k užití znění ustanovení § 260 trestního zákoníku v souladu s obžalobou poznamenat, že znění ustanovení § 260 trestního zákoníku, bylo od účinnosti zákona č. 40/2009 Sb. do současnosti již několikrát změněno. Tyto novelizace uvedené skutkové podstaty nutně vyvolávají potřebu konkretizovat, které znění ustanovení § 260 odst. 1 trestního zákoníku orgány činné v trestním řízení aplikují. Je však současně třeba podotknout, že vzhledem k tomu, že pozdější novelizovaná znění § 260 odst. 1 trestního zákoníku účinná od 1. 7. 2021 není pro obviněné příznivější, přichází v úvahu právně posoudit skutek podle zákona účinného v době spáchání trestné činnosti, tj. ve znění účinném do 30. 6. 2021.
84. Obžalované oba trestné činy spáchaly ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a takto jednaly evidentně v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěly způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem. Jak výše rozvedeno, vzhledem k předchozím zkušenostem obžalované [REDAKCE] se sice nedá dovozovat, co přesně mohlo být smyslem jejího jednání, soud se však kloní k variantě, že obžalovaná [REDAKCE] měla podnikatelský záměr v podobě výroby přírodních parfémů a tento realizovat chtěla, avšak ne za podmínek dotačního projektu. Ve vztahu k daným trestným činům tudíž dle názoru jednala v přímém úmyslu. shodný závěr platí i pro jednání obžalované [REDAKCE] nejpozději od podpisu smlouvy o zajišťovacím převodu práva. Jak upozorňuje i státní zástupkyně, váže příjemce dotace výlučná odpovědnost příjemce dotací za dodržení všech dotačních podmínek, které jsou součástí příslušné smlouvy mezi poskytovatelem a příjemcem

finanční podpory (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2012, sp. zn. 1 Afs 59/2012). Obžalované jako osoby formálně, tak fakticky zastupující obchodní společnost „A“, v jejíž prospěch byly prostředky z projektu poskytnuty, tedy jednaly jménem tohoto příjemce ve smyslu § 114 odst. 2 trestního zákoníku, proto byly nositelem odpovědnosti vyplývající ze smluvních ujednání s poskytovatelem dotace.

85. Po právním posouzení jednání popsaného pod **bodem 2.** výroku rozsudku soud uzavírá, že obžalovaná [REDAKCE] jím naplnila znaky skutkové podstaty pokračujícího přečinu **úvěrový podvod podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku** (ve vícečinném souběhu s předchozími trestnými činy), neboť při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje, konkrétně předložila nepravdivé dokumenty a zamlčela podstatné údaje a to ke škodě Moneta Money Bank a.s. a ke škodě Air Bank a.s. Vzhledem k pravidelným splátkám a doplacení obou úvěrů škoda poškozené společnosti sice nevznikla. Ve vztahu k uvedení nepravdivých údajů obžalovaná dle názoru soudu jednala v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když nepravdivé údaje v žádosti o úvěr předložila poškozeným společnostem v obou případech záměrně s motivací dosáhnout snadněji a rychleji na poskytnutí úvěru.
86. Závěr o uhrazení celé hodnoty obou úvěrů se projevil v právním posouzení jednání obžalované, neboť ta zůstává ve shodě s podanou obžalobou odpovědná toliko v základní skutkové podstatě. Tímto postupem je respektována aktuální judikatura Nejvyššího soudu (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018 sp. zn. 3 Tdo 283/2018, resp. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2022 sp. zn. 7 Tdo 517/2022), neboť za situace, kdy je úvěr řádně a včas splácen, je třeba posoudit vznik skutečné škody. Škoda se ve smyslu § 211 odst. 4 trestního zákoníku rovná prostředkům, které jsou z poskytnutého úvěru čerpány a nebyly poté poskytovateli úvěru vráceny v souladu s úvěrovou smlouvou. Za situace, kdy obžalovaná prokázala, že oba úvěry jsou v současné době včas a řádně uhrazeny, tudíž namísto její jednání posoudit v jeho kvalifikované skutkové podstatě.
67. Pokud pak jde o obhajobou zmiňovanou judikaturu, která se zaobírá nepodstatnými nepravdivými údaji, soud za ně potvrzení o zaměstnání nepovažuje. Rovněž neakceptuje obhajobu obžalované, která spočívá v tom, že obžalovaná nevěděla přesně, co předkládá, neboť toto vysvětlení obžalované má soud za vysoce nevěrohodné a je toho názoru, že i vzhledem ke svému vzdělání a inteligenci měla možnost informace rozpoznat, musela vědět, jaké dokumenty překládá, musela se je opatřit a nepochybně se tím úvěrového podvodu dopustila. Skutečnost, že společenská škodlivost jejího jednání je výrazně nižší za situace, kdy došlo k uhrazení úvěrů, se projevila krom kvalifikace jejího jednání také v úvahách soudu o trestu, které jsou uvedeny níže, nikoli však posuzování trestnosti jednání.

V. Druh a výměra trestu

68. O druhu a výměře trestního opatření soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.
69. Za trestný čin dotační podvod podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 2 až 8 let. Za trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 4 trestního zákoníku, lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 2 až 8 let. Za trestný čin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody až na 2 léta nebo zákaz činnosti.
70. Podle ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich přísněji trestný.
71. Z hlediska **povahy a závažnosti daných trestných činů pod bodem 1. výroku** rozsudku vzal soud u obou obžalovaných ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu výše podrobně popsaná skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalovaných

považuje za potřebné zdůraznit zejména následující okolnosti. Chráněné zájmy, kterými jsou v daném případě návratné finanční výpomoc nebo příspěvky, a proto v konečném důsledku ochrana cizího majetku v oblasti poskytování subvencí, dotací, návratných finančních výpomocí nebo příspěvků, a současně i finanční zájmy Evropské unie, byly tak jednáním obžalovaných zasaženy nižší až střední měrou v rámci dané kvalifikace. Z hlediska způsobu provedení trestného činu a okolností, za nichž byly spáchány, je podstatné, že se jedná o trestné činy dokonané. Obžalované naplnily svým jednáním kvalifikované podstaty dvou trestných činů. Kvalifikační znak značné škody byl jednáním obžalovaných přesažen více než trojnásobně. Následky daných trestných činů tak soud v souhrnu hodnotí i nadále jako středně závažné. Z hlediska okolností, za nichž byly dané trestné činy spáchány, přitěžuje obžalovaným ve smyslu ustanovení § 42 písm. f) trestního zákoníku, že ke spáchání trestného činu zneužily svého zaměstnání, postavení a funkce a podle § 42 písm. o) spáchání trestného činu s další osobou. Ve vztahu k osobě pachatele (myšleny okolnosti rozhodné pro spáchání trestného činu v daném čase) je dále třeba v neprospěch obžalovaných hodnotit formu zavinění, tedy právě to, že jednaly v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a dále jim veškerá výše uvedená zjištění přitěžují i v tom směru dle § 42 písm. a, b) trestního zákoníku, že obžalované spáchaly dané trestné činy s rozmyslem a ze ziskuchtivosti. Z uvedeného plyne, že povahu a závažnost daného trestného činu lze i v současnosti označit za střední. Míra zavinění a podílu na trestných činech je však u obžalovaných různá, výrazně vyšší ji soud na základě výše uvedených důvodů spatřuje u obžalované [REDAKCE], než u obžalované [REDAKCE].

72. **Povahu a závažnost trestného činu pod bodem 2. výroku** posuzoval na základě obdobných kritérií soud u obžalované [REDAKCE] jako výrazně nižší oproti předchozím trestným činům, neboť se sice jednalo rovněž o čin spáchaný v přímém úmyslu, avšak v základní skutkové podstatě, rovněž následky této trestné činnosti byly nižší.
73. Pokud dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku další **okolnosti na straně obžalovaných**, dospěl k těmto závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obě obžalované žijí dlouhodobě stabilně, mají standardní příjmy, nemají vyživovací povinnosti. Majetková situace obžalované [REDAKCE] je oficiálně horší, než obžalované [REDAKCE]. Z hlediska řádnosti dosavadního života je sice [REDAKCE] formálně bezúhonná, neboť předchozí odsouzení jsou zahlazena, ovšem nedávné trestní stíhání obžalované, pro podvodnou trestnou činnost se způsobením škody, soud ve vztahu k jejímu charakteru hodnotí negativně. Dosavadní způsob života obžalované [REDAKCE] naopak lze považovat jednoznačně za řádný, neboť nebyla přestupkově postihována ani trestána, což lze považovat za polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. p) trestního zákoníku. Z hlediska možností její nápravy pak je třeba zdůraznit v zásadě excesivní charakter jejich současného provinění. Soud proto nepochybuje o tom, že oba obžalovaní jsou nejen vysoce motivovaní, ale rovněž také kompetentní k tomu, aby se v budoucnu vystříhali jakékoli trestné činnosti. Taková zjištění soud v této věci vnímá jako důvod k uložení mírnějšího trestu. Postoj k trestnému činu v trestním řízení oběma obžalovaným nijak nepolehčuje. Polehčující okolností je u obžalovaných dobrovolné nahrazení způsobené škody, o kterém hovoří písm. j) ustanovení § 41 trestního zákoníku. To, že k náhradě škody došlo, lze přičíst k dobru oběma obžalovaným, nejen obžalované [REDAKCE], která vyvedený majetek prodala a uhradila náhradu škody, ale i obžalované [REDAKCE], která zajistila kupce pro koupi nemovitosti, na základě které byly získány peníze k úhradě škody. Obžalovaná [REDAKCE] však rovněž uhradila škoda i z úvěrových podvodů, a proto uvedená skutečnost výrazně více polehčuje právě jí než obžalované [REDAKCE]. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalovaných na místě hodnotit ve prospěch obžalované [REDAKCE] s výjimkou její kriminální minulosti, a výrazně ve prospěch obžalované [REDAKCE].
74. Pokud jde o **další kontextová zjištění dané trestné činnosti**, přitěžuje oběma obžalovaným, že spáchali více trestných činů ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) trestního zákoníku. Následně již

soud ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku a § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku nezjistil žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznějšího vlivu.

75. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký **druh trestu** obžalovaným uložit. V daném případě je jednoznačně i s ohledem na návrh státní zástupkyně ukládat trest odnětí svobody v podmíněně odložené podobě, a to především na základě pozitivních zjištění k osobám obžalovaných a jejich náhradě škody, která v tomto smyslu převažují výše uvedené zjištěné okolnosti povahy a závažnosti daných trestných činů. Uvedený závěr platí i přesto, že tresty jsou ukládány za trestné činy naplňující znaky kvalifikovaných skutkových podstat daného zločinu. Proto jsou také výše akcentována zejména zjištění, která se neprojevila již v právní kvalifikaci jednání obžalovaných, ale v zásadě toliko při úvahách o výměře trestů. Vyšší závažnost jednání spatřuje soud u obžalované [REDAKCE] za situace, kdy jí ukládala podmíněný trest odnětí svobody v maximální možné výměře, měl za to, že je třeba jej doplnit ještě trestem zákazu činnosti. Oproti tomu obžalované [REDAKCE] výrazně polehčovala rozsáhlá náhrada škody, dosavadní naprostá bezúhonnost, a nižší podíl na hlavní trestné činnosti. I za situace, kdy obžalovaná je odpovědná i za další přečin bylo na místě jí vyměřit mírnější trest než obžalované [REDAKCE]
76. V souladu s uvedenými úvahami uložil soud **obžalované [REDAKCE] úhrnný trest odnětí svobody** podmíněně odložený, avšak v maximální možné výměře **3 roky** podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku. Trest byl soudem odložen podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku na **zkušební dobu** opět v maximální možné výměře **5 let**.
77. Dále byl obžalované [REDAKCE] uložen trest **zákazu činnosti** podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací a družstev, a to včetně jejich zastupování na základě plné moci a prokury, a dále i v zákazu čerpání dotací a subvencí na dobu **5 let**, a to vzhledem k minulosti obžalované, která dlouhodobě podniká způsobem, kdy je na ni vedena řada exekucí, a to v souvislosti s působením v obchodních společnostech. V tomto případě podnikala formálně prostřednictvím své dcery, byť společnost ovládala ona sama. Zákaz čerpání dotací a subvencí pak vychází z charakteru trestné činnosti, za kterou je tímto rozsudkem odsouzena.
78. U **obžalované [REDAKCE]** soud pokládá za přiměřený uložený **úhrnný trest odnětí svobody** na samé spodní hranici příslušné sazby, tedy **2 roky** s podmíněným odložením na **zkušební dobu** v délce **3 let**. Další tresty, tedy trest peněžitý ani zákaz činnosti, nepovažoval soud za potřebný. Ohledně zákazu činnosti soud uvádí, že nebýt působení obžalované [REDAKCE], nedošlo by k trestné činnosti z iniciativy obžalované [REDAKCE] a soud předpokládá, že obžalovaná bude v tomto směru dostatečně poučena. K peněžitému trestu nutno konstatovat, že za situace, kdy došlo k uhrazení škody, které vyžadovalo ze strany obžalované obětování značného množství prostředků, další peněžitě trestání v jejím případě není žádoucí. Soud dodává, že uložení peněžitého trestu by byla narušena rovnováha v ukládání trestů, trest by tím mohl být pro obžalovanou [REDAKCE] přísnější než pro obžalovanou [REDAKCE], a to jen proto, že disponuje stabilním příjmem, zatímco obžalovaná [REDAKCE] ho formálně nevykazuje.

VI. Nároky na náhradu škody

79. V projednávané trestní věci se původně připojili se svými nároky na náhradu škody všichni ve výroku specifikovaní poškození. Česká republika – Ministerstvo financí se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 3.123.778,39 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky, společnost Air Bank a.s. se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 142.804,95 Kč a společnost MONETA Money Bank, a.s. se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 1.724.108,95 Kč.
80. Po zjištění úhrady škodné částky oběma poškozeným společnostem, které obě poškozené potvrdily, jak výše uvedeno, soud rozhodl vždy o nepřipuštění uplatnění nároku poškozených v daném trestním řízení.

81. Česká republika zastoupená Ministerstvem financí pak po zaplacení předmětné částky s příslušenstvím sdělila soudu, že na svém uplatněném nároku již netrvá.
82. S ohledem na tyto skutečnosti soud o uplatněných nárocích na náhradu škody tímto rozsudkem nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Žádost o uspokojení majetkového nároku dle zákona č. 59/2017 Sb. je třeba na Ministerstvo spravedlnosti zaslat nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok. Vzor žádosti naleznete na <https://justice.cz/web/obeti-trestnych-cinu-uspokojeni-majetkovych-naroku>.

České Budějovice 8. června 2023

Mgr. Ondřej Kubů, v. r.
předseda senátu